

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 16

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 29 de novembre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4779/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2012 (I). 547
 - 2) RGE núm. 4780/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel María Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2012 (II). 548
 - 3) RGE núm. 4768/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de defensa contra incendis forestals de la CAIB. 549
 - 4) RGE núm. 4778/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consell d'administració d'IB3. 550
 - 5) RGE núm. 4772/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sistema bibliotecari. 551
 - 6) RGE núm. 4781/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2012 ~~(II)~~
-
-

-
- 7) **RGE núm. 4765/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a coordinador de salut amb associacions de pacients. 553
- 8) **RGE núm. 4767/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Mesa de batles d'Eivissa i Formentera. 554
- 9) **RGE núm. 4771/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reestructuració de la xarxa d'oficines del SOIB. 555
- 10) **RGE núm. 4777/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compromisos en salut i serveis socials. 555
- 11) **RGE núm. 4769/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Projecte ib-salut 2020. 556
- 12) **RGE núm. 4773/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a préstec bancari. 557
- 13) **RGE núm. 4770/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió de la Comissió Interdepartamental de Turisme. 558
- 14) **RGE núm. 4774/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració del Govern amb l'Ajuntament de Manacor en relació amb el Pont d'Es Riuet. 559
- 15) **RGE núm. 4776/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla director de simplificació administrativa. 560
- 16) **RGE núm. 4775/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en matèria d'energies renovables i eficiència energètica. 561
- 17) **RGE núm. 4766/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Llei de dependència. 562
- 18) **RGE núm. 4782/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2012 (IV). 563
- II. Debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012, amb les esmenes a la totalitat, de devolució, següents i fixació de les quantitats globals:**
- 1) **RGE núm. 4656/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 568
- 2) **RGE núm. 4576/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. 571
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, si els sembla bé començaríem el plenari d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4779/11, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2012 (I).

Primera pregunta, RGE núm. 4779/11, relativa a pressuposts 2012, que formula la diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, a l'articulat del projecte de llei de pressuposts no hi ha cap mesura de modificació tributària, tret de la del règim de taxes, i molt especialment no s'inclou cap mesura de modificació impositiva. Particularment ens preocupa que no es modifiqui la quantia mínima exempta de l'impost de patrimoni per harmonitzar la regulació autonòmica amb la regulació estatal. Tampoc no hem vist cap mesura de política fiscal amb relació a cap altre dels impostos en què la comunitat autònoma té capacitat normativa, com per exemple l'impost sobre la renda de les persones físiques. Per això, li deman, pensa el Govern utilitzar la via del decret llei per dur a terme modificacions o mesures que resulten imprescindibles amb relació als impostos respecte dels quals té facultats normatives i que no han estat incloses a l'articulat del projecte de llei de pressuposts per a 2012?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, bé, se m'ha informat per part de l'Oficial Major que es pot fer, però també aquesta presidència pot improvisar. Si a vostè li sembla bé, atès que avui hem tengut un acte i per ventura perquè el Sr. Vicepresident és aquí, idò la pososariem perquè vostè la pugui tornar a fer. Ja és aquí! Perfecte, perfecte. Idò no la pososam. Sra. Aguiló, li sap greu tornar-la a repetir? Idò abusant de la seva confiança, li ho prec.

(Remor de veus)

No, no, no es preocupi, començam, començam. No és fàcil de vegades.

Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, a l'articulat del projecte de llei de pressuposts no hi ha cap mesura de modificació tributària tret la del règim de taxes, i molt especialment no s'inclou cap mesura de modificació impositiva. Particularment ens preocupa que no es modifiqui la quantia mínima exempta de l'impost de patrimoni per harmonitzar la regulació autonòmica amb la regulació estatal. Tampoc no hem vist cap mesura de política fiscal amb relació a cap altre dels impostos en què la comunitat autònoma té capacitat normativa, com per exemple l'impost sobre la renda de les persones físiques. Per això li deman, pensa el Govern utilitzar la via del decret llei per dur a terme modificacions o mesures que resulten

imprescindibles amb relació als impostos respecte dels quals té facultats normatives i que no s'han inclòs a l'articulat del projecte de llei de pressuposts per a 2012?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull demanar disculpes per aquest petit retard i, en segon lloc, he de contestar que sí, efectivament pensam utilitzar la fórmula del decret llei per introduir reformes en matèria tributària.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, l'Estat va dur a terme una modificació de l'impost de patrimoni amb prou temps perquè les comunitats autònomes poguessin introduir les modificacions harmonitzadores en els seus instruments normatius. Vostès coneixien la legislació estatal i han tengut prou temps per preparar l'adaptació de la llei autonòmica i assegurar que l'impost de patrimoni gravi únicament quanties superiors a 700.000 euros, amb una excepció de 300.000 de patrimoni immobiliari, en lloc de gravar patrimonis a partir de 120.000 euros, com succeirà si no es modifica la nostra llei. Aquest impost hauria d'afectar únicament als més rics i no a les classes mitjanes.

Vostès havien d'haver proposat la modificació amb l'instrument adient que és la llei de pressuposts, que s'està tramitant en aquest parlament, o eventualment amb una llei d'acompanyament, que tampoc no han tramitat, perquè la competència legislativa és del Parlament, i l'instrument del decret llei està previst per a supòsits d'urgència peremptòria, no per furtar la funció legislativa al Parlament quan han disposat de temps més que a bastament. En aquest sentit s'ha pronunciat el Tribunal Constitucional en moltes ocasions, així que vostès ho han fet malament, Sr. Vicepresident, i no s'excusin que el govern anterior no va fer el projecte de llei de pressuposts per a 2011, aquesta excusa ja no val. Vostès són al principi d'una legislatura i compten amb una majoria absoluta en el Parlament, no hi ha excuses que valguin, s'han omplert la boca parlant de bona gestió, d'ortodòxia i de seguretat jurídica i no han estat capaços de plasmar mesures de política tributària imprescindibles en el primer pressupost de la legislatura. Això no havia passat mai.

La conclusió és que, encara que tinguin majoria absoluta, tenim un govern incompetent que improvisa, que no fa la feina ben feta, que se'n riu de la doctrina jurídica i que no té qualitat democràtica perquè utilitza maliciosament l'instrument del decret llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, com comprendrà allò que passa per actuar d'aquesta manera és que estam en un ambient d'incertesa total, un ambient d'incertesa que no té a veure amb aquest govern, té a veure amb el Govern d'Espanya que ha perdut les eleccions. Li vull recordar que el Govern d'Espanya en un darrer moment va presentar una proposta d'impost de patrimoni que va modificar en distintes ocasions, que ha fet declaracions contradictòries i que de qualque manera ens obliga a guanyar temps per poder trobar la fórmula adequada, fórmula que la trobarem; evidentment que modificarem els mínims de patrimoni per adaptar-nos a la llei nacional, però abans, amb aquest ambient, hem de tenir tota la informació damunt la taula. Una setmana, una setmana, és importantíssima perquè amb una setmana ha quedat clar que les propostes que feia el govern anterior no tenien futur i, per tant, el Govern ha de canviar i de fet ha canviat i esperam que amb aquesta informació sigui molt més fàcil elaborar les nostres propostes.

I.2) Pregunta RGE núm. 4780/11, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel María Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2012 (II).

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 4780/11, relativa a pressupost 2012, que formula la diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Dia 8 de novembre d'aquest mes, vuit dies després que el Consell de Govern aprovés un power point, varen entrar en aquest parlament els pressuposts generals de la comunitat, de llavors ençà hi ha hagut consellers que en les seves compareixences per explicar els seus pressuposts o en el Ple d'aquesta cambra han reconegut errades importants i han assegurat que ordenarien als diputats del Grup Popular fer esmenes per rectificar-les. Per això li deman, quantes esmenes al pressupost ordenarà el Govern perquè siguin presentades pel Grup Parlamentari Popular al Parlament?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Cap ni una. No.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Si no presenta cap esmena el Grup Parlamentari Popular vol dir que quasi bé ja tenim els pressuposts bastant enllestits. Jo crec que aquí hi ha diverses qüestions importants, primera, la de formalitat i la de correcció democràtica, queda francament lleig que el Govern digui als parlamentaris el que han de fer, el Govern deixa en mal lloc el seu grup quan directament li dóna ordres. Per les manifestacions fetes pareix que hi ha consellers que no tenen clar el paper de les institucions, em refereix al paper del Parlament i del grups parlamentaris i al paper del Govern. El Grup Parlamentari Popular no és una sucursal del Govern que rep ordres i les executa, és el grup que li dóna suport, però sense oblidar la separació de poders.

La segona qüestió és que el Govern va aprovar un power point com si fossin uns pressuposts, després, en vuit dies, els va haver d'elaborar aviat i de presa per presentar-los al Parlament, ja fora de termini. D'aquesta manera, els pressuposts que varen entrar en aquesta cambra tenen errades grosses i per això els diputats del Grup Parlamentari Popular les hauran d'autoesmenar. Totes les esmenes que presenti el Grup Parlamentari Popular, les que siguin, si són cap seran cap, és la constatació, si no ho és també ho serà, que els pressuposts que varen entrar en aquesta cambra són un nyap, es veu que els ha fet un conseller que va confondre el deute d'Astúries amb el de Balears i així han sortit. Cada esmena és un punt negatiu per al Govern, si no en té cap no serà cap punt negatiu, que els ha elaborat, és la prova, seria la prova irrefutable -ho veurem- que el power point no dóna més de si.

És aquest el govern dels bons gestors que va prometre el president? Va dir que els pressupost es presentarien en temps i en forma i ni una cosa ni l'altra. Va dir que serien uns pressuposts realistes i ja ha anunciat una bona partida d'autoesmenes. Va dir que no s'endeutaria i s'endeutarà al màxim o més fins i tot. Per resumir, estam davant els pressuposts de les mentides o davant una mentida de pressuposts. On són els bons gestors? En aquest govern no hi són ni els hi esperam.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Bé, no sé si ha escoltat bé la primera resposta, la primera resposta és que no hi havia cap ordre de fer esmenes. No deu ser així perquè la seva rèplica ha anat en un altre sentit. Per tant, li ho vull recordar.

És evident, és evident que un pressupost és un document complex, és un document que ocupa molt d'espai i és un document que es pot polir cada dia, això és evident, però aquest pressupost és un pressupost rigorós, un pressupost seriós, un pressupost diferent als que s'havien fet fins enguany. Per posar-li un exemple, sap quantes esmenes va presentar els grups que donaven suport al govern anterior?, 123 esmenes. Varen donar ordres vostès? Idò jo no ho sé, si varen donar ordres.

És evident que quan hi ha una discussió, un debat ha de servir per a qualque cosa, i un debat ha de servir per enriquir, per aprofitar els coneixements de tots i per anar una mica més enllà, i si s'hi fan esmenes, idò se n'hi fan. Això crec que entra en la normalitat més absoluta i no significa per a res el que vostè diu d'un document improvisat i no sé què m'ha dit, no ho sé, una cosa d'aquestes. Tot el contrari, és un document molt treballat, és un document que per primera vegada, per primera vegada, està treballat des del principi sense començar amb l'anterior perquè l'anterior venia de massa enrere i venia d'un sistema incrementalista de fer les coses, on s'agafaven les partides antigues i s'incrementaven o es disminuïen. Aquí no, aquí s'ha fet un esforç d'analitzar partida per partida, d'analitzar allò que és important, de mantenir allò que és fonamental i de mirar de primar allò que no és necessari.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 4768/11, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de defensa contra incendis forestals de la CAIB.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 4768/11, relativa a Pla de defensa contra incendis forestals de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Francesc Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, president. Hem pogut comprovar com aquest estiu com, malauradament, el foc als boscos de les Illes Balears ha estat protagonista amb tot el que té de dolent això per al nostre territori, el paisatge i amb el consegüent impacte negatiu per a la promoció de les Illes a l'exterior també. La sensació d'inseguretat va estar present a qualque poble i urbanització, però que gràcies a la professional intervenció dels efectius de la conselleria, de les forces i cossos de seguretat així com dels

tècnics i professionals dels diferents organismes que participen en l'extinció de l'incendi, varen ser amb una eficàcia altíssima minimitzades. Agraïm també sens dubte, una vegada més, la seva tasca que l'estiu passat va ser especialment molt intensa.

El drama que hem presenciat tots enguany es mereix fer un pensament de bon de ver i prendre bones mesures perquè posem solució. S'han cremat 2.479 hectàrees del nostre territori, de les quals 1.909 són de superfície arbrada, tan sols a l'illa d'Eivissa 1.671 hectàrees arbrades. D'una altra banda, s'han cremat també 570 hectàrees de superfície no arbrada, 567 de les quals a Mallorca.

Una altra dada sens dubte preocupant és que la primera causa, concretament el 43%, d'aquests incendis han estat provocats. Tan sols un 38% dels incendis han estat causats també per negligències o per causes accidentals i només un 6% dels casos per mor de causes naturals, com per exemple llamps, amb un total de 157 incendis declarats a les Illes Balears. Clar, el que passa és que el que a l'estiu és d'absoluta actualitat i transcendència informativa passen els mesos i perd actualitat, però des del Grup Parlamentari Popular considerem que aquest és un tema d'altíssima importància i, per tant, desitjam conèixer les feines que es fan a la conselleria en aquest aspecte i concretament en què consistirà el IV Pla general de defensa contra incendis forestals de la comunitat autònoma de les Illes Balears i quan estarà enllestit?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, bé, amb allò que es fa feina en aquests moments és en la redacció del IV Pla general de defensa contra incendis forestals de la comunitat autònoma de les Illes Balears, a part de les tasques normals i corrents que es fan per part dels serveis nostres de l'IBANAT. Se sol dir que els incendis s'apaguen més a l'hivern que a l'estiu i esperem que l'any que ve idò no tinguem un any tan dolent com enguany.

L'any 79 es va aprovar el I Pla provincial de defensa contra incendis forestals de la comunitat autònoma, amb una vigència de deu anys. L'any 88 s'aprovà el II Pla general de defensa contra incendis forestals, amb una altra vigència de deu anys. I l'any 2000 s'aprova un III Pla amb una vigència també de deu anys. Curiosament, durant tot l'any 2009 s'hauria d'haver aprovat el IV Pla de defensa contra incendis forestals de la nostra comunitat, també per deu anys, però -com dic curiosament no ha estat així i nosaltres ara ens hem trobat amb aquesta història i ja fa un parell de mesos que hem començat a fer-hi feina de cara a tenir-ho enllestit el pròxim any.

La finalitat del IV Pla general de defensa contra incendis forestals és donar una resposta adequada en matèria de prevenció, en matèria de vigilància i d'extinció d'incendis forestals que permeti fer front a aquells sinistres incorporant tot l'establert en el Pla especial front a riscos d'incendis forestals, el conegut INFOBAL.

La redacció del IV Pla general contempla una sèrie de passes entre les quals, en primer lloc, tenim la valoració del resultat de l'aplicació de l'anterior, es tracta d'analitzar en conjunt com ha anat aquest anterior pla. En una segona fase es tracta d'establir tots uns objectius i reptes per al període de 2012 al 2021, des de l'anàlisi de la situació actual procedir a la definició de l'espai forestal balear, etc., és a dir, sobretot treballar molt en formació, en capacitació, en seguretat, en innovació, etc. Passam a un tercer capítol que seria la zonificació de risc per incendi forestal amb un mapa de perill d'incendi forestal. En quart lloc es procedeix a fer un programa d'acció i de prioritització d'actuacions amb un pla d'actuacions per eixos i anualitats. I després, en cinquè lloc, se'l dota d'un pressupost amb una previsió de costos tant per eixos com per anualitats.

En definitiva, es tracta d'actualitzar i d'adaptar la planificació de la lluita contra incendis forestals de les nostres illes i fer el que no s'ha fet aquests darrers tres anys. Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 4778/11, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consell d'administració d'IB3.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 4778/11, relativa a consell d'administració d'IB3, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, m'havia qüestionat si fer-li o no aquesta pregunta tenint en compte el que diuen aquests dies els mitjans de comunicació, sembla ser que el Sr. Francisco de Borja Rupérez i Muñoz és en procés de ser cessat o ja ho ha estat per aquest govern, però així i tot pens i m'he decidit a fer-la perquè respon a una actitud que, des del meu punt de vista, resulta molt preocupant. Sembla ser que de vegades, o fa l'efecte, que les lleis vigents en aquesta comunitat no estan fetes perquè el Govern les compleixi, i això ens preocupa moltíssim i ho trobam prou seriós com per plantejar-li la qüestió que ens ocupa. Per aquest motiu, Sr. Gómez, què opina el Govern del fet que en una reunió del Consell d'Administració d'IB3 el Sr. Francisco de Borja Rupérez i Muñoz exigís l'ús del castellà a tothom impedit que els membres del consell poguessin triar la llengua oficial que creguessin oportú? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sí, muy buenos días. Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. No me consta que el Sr. Borja Rupérez impidiera u obligara a utilizar un determinado idioma en el Consejo de Administración de IB3. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, volia començar la rèplica agraint-li, però tampoc no crec que li pugui agrair aquesta rèplica. Miri l'acta perquè es va fer constar en acta aquesta anomalia. De totes maneres sí que li voldria remarcar i voldria fer-li un parell de remarques, al marge de les irregularitats que han pogut sortir o de les suposades irregularitats com falsificacions de currículums o vinculacions amb empreses amb interessos a IB3, al marge d'aquestes suposades irregularitats, sí que m'agradaria deixar-li clar que existeix una legislació a les Illes Balears, i que és per a ús de totes les persones d'aquesta comunitat, que deixa ben clara la condició de llengua oficial per al català juntament amb el castellà, i aquesta legislació és per a tots. Ha de poder escollir cadascú lliurement la llengua oficial que vulgui utilitzar.

Per tant, no es tracta de l'oficialitat del català, del compliment de la llei o del reconeixement dels drets lingüístics de cadascú sinó també -i també li vull remarcar- de les formes, de les maneres que va utilitzar aquest senyor: oblidar la llei, menysprear la llengua pròpia de les Illes Balears, imposar una de les dues llengües oficials com a llengua exclusiva en una actuació de caràcter institucional.

Per tot això, Sr. Gómez, per tot això, conseller, pensam que aquestes actituds s'han de tallar, que són inacceptables i que no s'haurien de tornar repetir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, siento decirle que usted falta a la verdad, los consejos de administración de IB3 se graban, lo que quiere decir que la interpretación de las actas dan poco margen para el error.

El Sr. Borja Rupérez, y le leo textualmente, dijo lo siguiente: "Si me disculpan, de momento, si las pueden hacer en castellano porque así las entenderé mejor, se lo agradecería, más que nada para poder comprender perfectamente". Como usted verá, no veo por ninguna parte ni la exigencia ni el impedimento.

(Aldarull a la sala)

Tengo que decirle que el Consejo de Administración continuó con normalidad y, como refleja el acta, cada consejero utilizó la lengua que consideró y al terminar el consejo el Sr. Presidente del consejo hizo que constara en acta lo siguiente, también es literal: “No s’ha dit a ningú mai d’aquest consell d’administració com havia de parlar, exceptuant avui que ha vingut un senyor de Madrid que ens ha dit com havíem de parlar nosaltres i textualment, sense llevar res, perquè per a mi, això de la llengua és molt important”, afirmación esta que como usted verá nada tiene que ver con las buenas formas del Sr. Rupérez.

Sra. Diputada, quiero decirle que en nuestra sociedad lamentablemente aún quedan algunos tics de intolerancia y de intransigencia. Creo que es obligación de todos intentar ayudar para desterrarlos. Lamento que la formulación de su pregunta y su réplica para nada ayudan a desterrar estas prácticas.

Muchísimas gracias.

(Aldarull a la sala)

I.5) Pregunta RGE núm. 4772/11, de l’Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sistema bibliotecari.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 4772/11, relativa a sistema bibliotecari, que formula la Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller d’Educació, Cultura i Universitats, en quina situació es troba el desenvolupament de la Llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears?, perquè amb l’aprovació de la Llei 19/2006, de 23 de novembre, del sistema bibliotecari de les Illes Balears es va dotar d’un mitjà pel desenvolupament de les biblioteques de les nostres illes basat en el principi de coordinació i de col·laboració entre administracions públiques, institucions i titulars privats amb l’objectiu de proporcionar un sistema coherent i aprofitar els recursos existents que hi havia.

Va ser un gran esforç, impulsat per un govern popular, érem l’única comunitat que en aquell temps no tenia una llei de biblioteques, però cinc anys després que aquest parlament aprovàs aquesta llei hem vist que la seva aplicació ha estat més lenta del que es preveia, per no dir que li ho han deixat tot per fer, Sr. Conseller, fins i tot els terminis que es marcaven a les disposicions transitòries de la mateixa llei s’han vist superats, o sigui, que no s’han complert.

Per posar un exemple, de la creació i el funcionament de la biblioteca de les Illes Balears, res de res, com tampoc no s’ha aconseguit que Eivissa tenguí una biblioteca pública de l’Estat tal i com existeixen a l’illa de Mallorca i a l’illa de Menorca. El Consell d’Eivissa va posar a disposició un terreny, però als darrers pressupostos que va fer el Govern central de l’expresident Zapatero ja no es va contemplar cap partida pressupostària per a aquesta instal·lació, o la darrera, aquest diumenge llegíem a la premsa en referència a la biblioteca de Can Salas: “El Ministerio de Cultura ha rechazado conceder a la comunidad a causa de su elevado déficit una partida de casi 250.000 euros”.

En conclusió, queda moltíssima feina pendent a fer per arribar a un vertader sistema bibliotecari més homogeni i per poder treballar de manera més coordinada entre tot tipus de biblioteques de les illes.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d’Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D’EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada, efectivament ens queden moltes coses encara per treure endavant, per desenvolupar la llei del sistema bibliotecari de les illes. Li he de dir que fonamentalment a la passada legislatura es varen fer tres temes bàsics, com va ser la constitució del Consell de Biblioteques de les Illes i la comissió mixta; en segon lloc, es va començar a fer feina en el pla de foment de la lectura, es va començar a desenvolupar, i en tercer lloc, es va començar -perdó es va començar-, es varen aprovar els paràmetres bàsics d’una biblioteca, per Consell de Govern, una cosa similar al que és un decret, similar, perquè no és exactament la mateixa competència, que fixa els espais mínims que hi ha d’haver als sistemes bibliotecaris, a les biblioteques i a altres espais similars el gener del 2001.

Realment però allò que ens falta és el que vostè ha esmentat: ens fa falta acabar la infraestructura bàsica de la xarxa de biblioteques i el projecte de la biblioteca d’Eivissa és un projecte prou complicat, però que tot d’una que el ministeri corresponent estigui constituït i el senyor ministre o la senyora ministra..., no es preocupi que si vostè m’acompanya com a representant d’Eivissa, el primer que farem serà anar a demanar què passa amb aquest tema, que va quedar bloquejat, suspès referent a la biblioteca que necessita, Vila concretament, l’illa d’Eivissa.

En segon lloc, li diré que també en col·laboració voldria impulsar..., voldríem posar de manifest que és necessària una estreta col·laboració amb els consells insulars, especialment dins l’àmbit cultural i especialment ja que en fa menció en l’àmbit bibliotecari per poder dur a terme el tema de lectura pública. Aquests instruments de planificació, que es diu el mapa de lectura pública, primer s’han de definir en l’àmbit insular i després s’han de definir en l’àmbit autonòmic, en l’àmbit de totes les illes.

Finalment, crec que seria important per acabar aquest desenvolupament de la mateixa llei crear el registre de biblioteques, posar en funcionament el registre general de biblioteques o del sistema bibliotecari per donar compliment a allò que es preveu a la mateixa llei.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 4781/11, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2012 (III).

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 4781/11, relativa a pressuposts 2012, que formula el Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident del Govern, un dels arguments que segons vostè justifiquen el seu nou model de política econòmica i amb què també defensen la coherència del seu projecte de pressuposts per al 2012 és que no gastaran el que no tenen, però com que des del nostre grup no ens ho acabam de creure, li volem preguntar: quants diners que no té ha previst gastar el seu govern per a l'exercici 2012?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

3.675 milions d'euros.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG.

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, resposta que era d'esperar, era d'esperar.

Miri, una cosa és la comèdia que vostès fan cada dimarts a aquest parlament quan es parla de la seva política ortodoxa i una altra és la realitat dels fets, la realitat dels fets i la realitat del projecte que han presentat per al 2012.

El que vostès diuen no s'ho creuen ni vostès i, si no, una mostra de la incoherència que té vostè dins la seva conselleria són algunes declaracions del seu director general de Pressuposts, sense anar més lluny, que vostè el té molt a prop, perquè diu que reconeix per un costat que no hi ha pressupost suficient per atendre necessitats d'algunes conselleries, per exemple la de Salut amb un dèficit de més de 200 milions d'euros, i després de reconèixer aquesta mancança diu que hi ha dues maneres per recuperar o per fer previsió d'aquesta absència de milions: una és que arribin ingressos imprevists, molt ortodoxa, no sabem si arribaran, però haurem de gastar; i una

segona és que s'haurà de suportar dèficit addicional, també molt en la línia del que vostès diuen, és a dir, no ho tenim, crearem dèficit, per tant, no sé si això suposa gastar el que no tenen o per a vostè -i ara m'ho podrà explicar- això què significa.

Per tant, el que ens agradaria saber, Sr. Vicepresident, és qui menteix: vostè quan diu que aquest pressupost és suficient per cobrir les necessitats d'aquestes illes o el seu director general quan reconeix aquestes mancances i, per tant, la necessitat d'anar a dèficit i, a més, així ho anuncia.

A més a més, però, també dins la seva ortodòxia, diuen que no deixaran obligacions de despesa econòmica a futurs governs, que vostès ho porten tot al dia, però ja em contarà com ho pensa fer si farà exactament el mateix que va fer el passat govern, és a dir, anar al màxim d'endeutament que li permet la normativa i, a més, -i reconegut pel seu director general- tot i això, no tindrà suficient pressupost per cobrir les necessitats de l'exercici que ve.

Sr. Vicepresident, comenci a comentar i a contar la veritat i deixi de fer comèdia.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, és cert, aquest pressupost preveu un increment d'endeutament de 355 milions d'euros, el màxim que autoritza el Govern de l'Estat, però aquest és clarament inferior als 624 -624- que vostès varen pressupostar al darrer pressupost, perquè evidentment la reducció del dèficit s'ha de fer a un ritme adequat.

En segon lloc, en matèria sanitària aquest pressupost preveu un increment respecte del seu del 3%, per què no ho varen complir?, perquè no varen fer una bona gestió, clarament, perquè, si no, per què no varen pressupostar-ho?, per què no varen pressupostar el que tocava? Justament perquè pensaven que es podia fer. Vull creure que quan es va fer el pressupost del 2010 era un pressupost seriós, era un pressupost rigorós i era un pressupost que tenia una intencionalitat adequada per treure el país cap endavant.

Bé, ara el que està en joc és la necessitat de dur una administració adequada i per això hem incrementat les partides de sanitat, per això hem incrementat les partides de sanitat, i a partir d'aquí, aquestes s'han d'ajustar, s'han ajustar, s'han de fer les reformes necessàries dins l'aparell sanitari i dins la resta d'aparells de l'Administració perquè puguem treure el país endavant i per això és necessari.

Són les dues coses: per una banda, tenim la necessitat de fer un pressupost equilibrat, i complir-lo -complir-lo, no deixar-lo per a un altre any-, i en segon lloc, hem de fer les reformes necessàries perquè això pugui continuar en el temps, perquè no hi hagi unes tensions incrementalistes i indeterminades cap al futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

I.7) Pregunta RGE núm. 4765/11, de l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a coordinador de salut amb associacions de pacients.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 4765/11, relativa a coordinador de Salut amb associacions de pacients, que formula la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes, Sra. Consellera, el mes de juliol li vàrem demanar quina retribució econòmica té el coordinador de les associacions de pacients amb el Govern. Ens va contestar el mes d'agost, fora de termini, però ens va contestar: "*tendrá retribución económica correspondiente al personal de su categoría*".

Insatisfets amb aquesta pregunta, li vàrem tornar demanar el mes d'agost, una altra vegada, quina retribució econòmica té aquesta figura administrativa i política. Vostè ens contestà, aquesta vegada en català per si no havíem entès la contestació en castellà: "*tindrà la retribució econòmica corresponent segons la relació d'una persona de la seva categoria*".

Per tercera vegada li demanam: quina retribució, quin sou té el coordinador del Govern amb les associacions de pacients? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut, Família i Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, el coordinador de la Unitat de Sanitat Corporativa del Servei Balear de Salut té assignades les funcions que li corresponen i té un pagament en origen segons les retribucions del personal estatutari i sanitari del Servei Balear de Salut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sra. Consellera, tres vegades la mateixa pregunta i cap contestació clara. Vostè no ens vol dir el sou d'aquesta figura política, no ens vol dir el sou. Clarament és un model de transparència la seva conselleria. Tres vegades via parlamentària, què guanya una figura política d'aquest govern, i vostè és incapaç de dir-ho, segurament perquè cobra més que un director general, perquè si no, digui-ho, segurament perquè cobra més que un director general i això vostè no ho vol dir, si no, digui'ns el que cobra.

Un exemple d'eficàcia, la seva conselleria. Tenim una llei del menor i un decret de l'Oficina de defensa dels drets del menor, i per obligació vostè ja hauria de tenir una figura d'aquestes característiques, un director de l'Oficina de defensa del menor, en canvi, de coordinació, que no està regulat enlloc, aquesta sí que la tenim. Un exemple d'eficàcia i un exemple d'austeritat. No nomenarem directors generals per complir aquests 33 o 35 directors generals límit que es va marcar el president, però nomenarem coordinadors, vostè ja en du tres, i no podem saber el sou que tenen.

Avui té una altra possibilitat, a la rèplica digui'ns el sou que cobra aquesta figura política i si ha estat substituïda la seva plaça de metge de família. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, si vostè no creu necessària aquesta figura, és la seva opinió, nosaltres creiem que és molt necessària. El coordinador de la Unitat de Sanitat Corporativa estableix i manté els circuits de comunicació amb els col·legis professionals, amb les societats científiques, amb les associacions de malalts, i jo crec que s'afavoreix d'aquesta manera l'enteniment i es poden detectar problemes, inquietuds que es poden resoldre mitjançant aquesta figura.

Miri, el que cobra és molt clar, ell té la retribució econòmica que li correspon segons la relació de llocs de feina que vostè pot consultar en qualsevol moment, ell té una antiguitat i ell té...

(Remor a la sala)

...idò, això figura a la relació de llocs de feina i cobra el que correspon dins el Servei Balear de Salut a un treballador de la seva categoria, ni més ni menys.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i aldarull a la sala*)

I.8) Pregunta RGE núm. 4767/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Mesa de batlles d'Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 4767/11, relativa a mesa de batlles d'Eivissa i Formentera, que formula...

(*Remor a la sala*)

... per favor..., que formula el Sr. Josep Torres i Cardona del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TORRES I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, Sr. Conseller de Turisme, en la seva compareixença davant la Comissió de Turisme ens va explicar en línies generals que la seva política en turisme es basaria en tres pilars: el normatiu, la promoció i el que vostè denominava municipalisme o el que és el mateix, comptar amb l'experiència de tots els municipis a l'hora de dissenyar política turística tenint en compte que són aquests els que tenen contacte directe amb els turistes i que sens dubte són els que millor coneixen la problemàtica del sector.

A més, són els ajuntaments els que tenen competència en la major part d'actuacions necessàries per aconseguir allò que el sector ens demana per millorar la competitivitat i que no és altra cosa que fer una aposta per la qualitat i buscar l'excel·lència.

Parlam de competències tan importants com són: manteniment de platges, punt d'interès turístic, neteja, seguretat, transport, regulació, oferta complementària, reconversió de zones madures i proposar i promocionar nous productes, entre altres. En poques paraules, els alcaldes són els responsables que en els seus municipis estiguin en el millor estat possible per rebre els turistes i amb això fer una de les millors promocions que és aquella promoció que es fa en destinació i que contribueix a fidelitzar els turistes.

Tot i que som conscients de les dificultats que es troben els ajuntaments a l'hora de dur a terme aquestes tasques per falta de finançament, i com és el cas d'Eivissa i Formentera, agreujat pel fet incompreensible que cap municipi no estigui declarat municipi turístic, esperam que el nou govern sortit de les darreres eleccions ho corregeixi canviant les condicions per tal que aquesta declaració es faci més d'acord amb la realitat. Per articular aquesta participació s'ha creat la mesa d'alcaldes on aquests podran canviar impressions i experiències i unificar criteris, cosa que em sembla un gran encert, Sr. Conseller, i per això el volem felicitar, i de passada preguntar-li: com valora el conseller de Turisme la primera reunió de la Mesa d'alcaldes d'Eivissa i Formentera que va tenir lloc el passat 17 de novembre a Eivissa.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, al igual que ocurrió con Menorca y con Mallorca, la valoración que hacemos es totalmente positiva. Desde el punto de vista de la convocatoria ya fue un éxito puesto que el cien por cien de todos los alcaldes de todas las islas y en este caso concreto, pues también, asistieron a la reunión.

Efectivamente, surgió con ocasión de nuestra experiencia municipal, experiencia que compartimos varios miembros del gobierno actual, fruto también de las reuniones con asociaciones del sector donde se nos hizo ver, cosa que ya sabíamos en parte por nuestra gestión al frente de un municipio turístico, que grandes porcentajes de las solicitudes realizadas, sugerencias realizadas, eran de carácter municipal, así lo pusimos en marcha, nos pusimos en marcha con la mesa de alcaldes y bueno, el éxito de la convocatoria demuestra que ha sido un acierto y el desarrollo de la misma creo que también. Prácticamente... fue muy bien acogido el hecho que se diera la posibilidad de tener un asesoramiento jurídico, un asesoramiento técnico, una puesta en común de prácticas favorables de tipo normativo, ordenanzas de todo tipo y también que se canalizaran por medio de una plataforma digital en la que se van a volcar todos los expedientes que puedan tener pendientes los distintos municipios con el objetivo de mejorar estos municipios como destino turístico.

Esa plataforma que es *mesadealcaldesturismo.es* va a servir para que se vuelquen sobre ella todo ese tipo de buenas prácticas realizadas en otros ayuntamientos, los expedientes que puedan tener pendientes los ayuntamientos para ser mejorados como destino turístico y a través de ahí lo que se pretende es, mediante un responsable que se nombre por esos municipios turísticos de Ibiza y también lógicamente el de Formentera, ir canalizando en cada una de las administraciones con un responsable de cada una de ellas para que los expedientes vayan avanzando.

No se pretende de ninguna manera conculcar ningún tipo de competencias, lógicamente los municipios tendrán sus propias competencias, los consells insulars tendrán sus propias competencias y el Govern también, pero se hará una seguimiento de los expedientes para que puedan ser mejorados estos destinos turísticos. Lógicamente lo que compete al Govern, si es de la Conselleria de Turismo, lo ejecutará la Conselleria de Turismo, y si es de otras consellerias, para eso se ha creado la Comisión Interdepartamental de Turismo, para agilizar esos trámites, con lo cual la experiencia no puede haber sido más positiva de lo que ha sido.

Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 4771/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reestructuració de la xarxa d'oficines del SOIB.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 4771/11, relativa a reestructuració de la xarxa d'oficines del SOIB, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A la passada campanya electoral, el Partit Socialista es va cansar de dir que no són el mateix les polítiques del PSOE a les del Partit Popular i tenen raó, no és el mateix. No és el mateix tenir les oficines principals del SOIB a un edifici de Treball que costava 0 euros, que passar a llogar dos edificis a Son Castelló, amb un cost de 657.330,45 euros, l'edifici de VIP Asima i 460.814,46 l'edifici de Flex. Cost que si hi sumam les despeses de trasllat fa un total d'1.179.623 euros, que va costar a les arques d'aquesta comunitat una decisió de pur caprici polític.

No és el mateix pagar 59.862,59 euros per un local a Ciutadella, que no va ser utilitzat, i pagar 16.329,14 per a un projecte d'obra que no es va realitzar. No és el mateix pagar 3.894,79 euros per a un projecte de remodelació de l'oficina de Magaluf, o 16.410,39 per a la reforma de l'oficina d'Eivissa tot i sabent que no hi havia disponibilitat de tresoreria per front a l'elevat cost de les obres. No és el mateix fer uns pressuposts austers i ajustats, que destinin els recursos a les polítiques actives i a les persones, que el pressupost del pacte, que tot i tenir xifres que arribaven als 144.000 aturats, es perdien pagant canvis d'oficines i trasllat per decisions polítiques males d'entendre.

Tenint les dades d'atur més preocupants de la història d'aquesta comunitat, el Govern del pacte es dedicava a pagar lloguers. Si aquestes eren les seves polítiques socials, si aquestes eren les seves prioritats tenen raó, no és el mateix!

Però això volem saber, Sr. Conseller, quina és la reestructuració que ha duit i està duent a terme dins la xarxa d'oficines del SOIB, per tal de reduir aquests costos superflus i aprofitar els recursos amb allò que és vertaderament important i essencial.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Formació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, President. Gràcies, Sra. Diputada. Vostè ja ho ha introduït, què hem de fer?, hem d'aplicar polítiques d'austeritat, supòs que hi estan d'acord tots i en cas contrari no només els don xifres. Estàvem a edificis sense lloguer, nosaltres ara tornam cercar edificis que no hàgim de pagar lloguer, això és austeritat. Les obres de 260, 251 i 562.000 euros de reforma, podem passar sense fer-les. Aplicarem amb fons que en part seran finalistes que venguin de l'Estat i amb una petita aportació, molt més petita, remodelacions a les oficines de Ciutadella -si els interessa saber-ho-, Magaluf i Eivissa.

Farem tot allò que podrem perquè a les instal·lacions actuals i deixant de gastar prop de 2 milions d'euros, puguem fer front a tot allò que ens interessa que és ser a prop de les persones que necessiten que dediquem tots els esforços a intentar trobar una feina per a ells. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 4777/11, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compromisos en salut i serveis socials.

Desena pregunta, RGE núm. 4777/11, relativa a compromisos amb salut i serveis socials que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, des del principi d'aquesta legislatura hem escoltat per part del Govern del Partit Popular que per culpa de l'herència rebuda no podien pagar ni a proveïdors, ni les residències d'Eivissa, ni podien obrir tal i com estava previst el nou hospital de Can Misses. Ara, cinc mesos després vostès tenen la responsabilitat de govern i han marcat les seves prioritats en el pressupost del 2012.

Donat que en aquest projecte de pressupost congelen per llei les aportacions a l'hospital de Cas Serres, no preveuen la partida de 500.000 euros, aprovada en el pressupost del 2010 per a aquest mateix hospital. A Can Misses eliminen una planta amb 14 llits, en principi per quatre mesos per no gastar. Eliminen les hores extraordinàries als metges i ara fins i tot cobraren menys quan estiguin malalts, han augmentat les llistes d'espera i un llarg etcètera.

Li demanaria, Sra. Consellera, des de la responsabilitat que vostè té, com farà front als compromisos que ha contret a Eivissa, tant en salut com en serveis socials?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, els compromisos de la Conselleria de Salut en salut i serveis socials a Eivissa es faran efectius amb molt de rigor i amb molta responsabilitat, però a Eivissa, igual que a Menorca, a Mallorca i a Formentera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Castro, veig que vostè és tan concreta com en la seva anterior resposta respecte del sou d'aquest coordinador que no sé de qui deu ser amic, perquè vostès eliminen les aportacions a les associacions i nomenen coordinadors d'aquestes mateixes associacions que ofeguen.

Però bé, seguint amb aquesta mateixa política kafkiana en salut, Sra. Castro, ja estam cansats d'escoltar les seves cançons i les seves excuses. I ja que sempre els agrada parlar de l'herència rebuda, miri vostè la diferència entre les polítiques d'esquerres i de dretes en matèria de salut, perquè amb les mateixes penúries econòmiques a Eivissa es va començar en un temps rècord l'anterior legislatura un nou hospital que ara vostès ja retarden la seva obertura. Es va aprovar que aquest nou hospital de Can Misses tengués radioteràpia, cosa que vostè quan era diputada, Sra. Consellera, reclamava un dia sí i l'altre també. A l'anterior legislatura es varen reduir les llistes d'espera i vostès en cinc mesos les han augmentat.

Sra. Consellera, li pregunt coses concretes perquè vostè es va passejar per la residència de Cas Serres a Eivissa, aquí tenc el retall amb cinc fotos, dient que s'incrementaria la dotació en mig milió d'euros anuals per a Cas Serres. No només l'han incrementat, sinó que a més l'han reduït en el pressupost del 2012. Després de tot això, Sra. Consellera, s'atrevirà a dir que augmenten les partides pressupostàries en matèria de salut? Sra. Castro, deixi de queixar-se de la seva conselleria i actuï.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, jo no sé si vostè sap de quina manera va fer front el Govern al qual vostè pertanyia l'anterior legislatura als seus compromisos a salut i a serveis socials a l'illa d'Eivissa, perquè si no ho sap jo li ho explicaré.

El Consorci sociosanitari d'Eivissa, del qual forma part el Govern i formava part el Govern al qual vostè pertanyia, va deixar de pagar la Seguretat Social dels seus treballadors i ara s'ha de fer front a aquest pagament, a més de la multa i a més dels interessos que suposa. A més, el Govern al qual vostè pertanyia va assistir, pràcticament mig govern, a la inauguració d'una residència per a discapacitat, Can Raspalls, al municipi de Sant Josep, a Sant Jordi concretament, a l'illa d'Eivissa, i resulta que aquesta residència no té ni autorització per funcionar. Així és com exercien vostès la seva responsabilitat a Eivissa.

I vostè vol parlar del nou hospital. Miri, el projecte del nou hospital no recull les modificacions que van demanar els professionals, per posar un exemple, que hi hagi una sala de quiròfans al costat de la sala de parts per si hi ha alguna urgència. Aquesta entre d'altres.

I miri, la radioteràpia estam actuant, vostè em demana que actuï, estam actuant perquè hi hagi radioteràpia a Eivissa. I si hi ha radioteràpia a Eivissa no serà gràcies a la gestió del Govern al qual vostè pertanyia, que l'únic que va deixar per a la radioteràpia va ser un munt de terra. Això és el que va deixar el seu govern, un munt de terra! I ho pot anar a veure quan vulgui, Sra. Costa!

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.11) Pregunta RGE núm. 4769/11, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Projecte ib-salut 2020.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 4769/11, relativa a Projecte ib-salut 2020 que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera de Salut, sabem que aquest govern i la seva conselleria faran tot allò que sigui necessari per garantir les prestacions bàsiques del sistema sanitari públic de les nostres illes.

També sabem que el punt de partida ha estat realment complicat pel deute que l'ib-salut arrossega i per la reducció d'ingressos de les arques públiques. Això obliga a buscar noves fórmules d'eficiència en la gestió, i la Conselleria de Salut està plantant cara a les dificultats i ho està fent amb valentia i amb transparència, permetent que la ciutadania per primera vegada participi en el disseny del nou model sanitari que ha de funcionar a les nostres illes durant els pròxims nou anys.

Un nou model sanitari plantejat en el Projecte ib-salut 2020, un pla ambiciós, que persegueix la promoció de la salut encaminada a millorar la qualitat de vida de les persones i també aconseguir un sistema sanitari més eficient i sostenible, on s'optimitzin al màxim els recursos assistencials. Però sobretot un projecte obert a la participació de col·lectius i de tothom que hi vulgui fer aportacions, deixant enrere altres etapes de gestió política més opaques i fosques amb les quals s'enganyava

l'opinió pública i s'ocultaven les xifres econòmiques en altres etapes en què no es coneixia la paraula austeritat ni comptes clars.

Sra. Consellera, demà dia 30 s'acaba el termini per presentar les al·legacions al Projecte Ib-salut 2020, ens podria avançar quina ha estat l'acollida que ha tengut aquest projecte, aquest pla entre la ciutadania i els col·lectius sanitaris d'aquestes illes?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, en la presentació del Projecte Ib-salut 2020, promoció de la salut, s'ha volgut fomentar i afavorir la participació de la societat en el disseny de les estratègies que s'han de dur a terme dins el Servei de Salut balear en els pròxims anys.

I és una satisfacció, tal vegada a molts no agrada i per això d'aquí poden venir certs malentesos i certs mals humors, el Servei Balear de Salut ja ha rebut a data de 28 de novembre 70 al·legacions, al·legacions de col·legis professionals, de societats científiques, professionals sanitaris individualment, d'associacions de pacients, de ciutadans, d'usuaris de la sanitat. Tots aquests han enviat les seves al·legacions i suggeriments. Demà dimecres, dia 30 de novembre, acaba el termini per presentar les al·legacions i a partir de demà el servei les contestarà una per una i a finals d'any es presentarà el projecte definitiu Ib-salut 2020 Promoció de la Salut.

Com deia, s'han presentat, per exemple de la Societat Balear d'Especialistes en medicina de treball, el Col·legi Oficial de Dietistes i Nutricionistes, de Dentistes, Fisioterapeutes, associacions de pacients com ASPANOB, PREDIB, l'Associació Balear d'Esclerosi Múltiple, del mateix Servei balear de Salut, dels centres hospitalaris, de GESMA, de caps de servei, de l'hospital de Son Llàtzer, de l'hospital de Manacor, de clíniques privades, d'empreses privades. I vull aprofitar, ja que demà acaba el termini, per animar els partits polítics que tenen representació parlamentària perquè també facin les seves al·legacions.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 4773/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a préstec bancari.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta, RGE núm. 4773/11, relativa a préstec bancari que formula la diputada Maria Virtuts Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Vicepresident, li volem traslladar des del Grup Parlamentari Popular la nostra satisfacció. Ens agradaria saber quina valoració fa vostè d'aquest nou escenari que genera la signatura d'aquest nou préstec fa pocs dies per part del Govern de 100 milions d'euros.

I li mostram la nostra satisfacció bàsicament per tres qüestions. En primer lloc perquè entenem que això només ha estat possible perquè s'ha produït amb molt pocs mesos, la qual cosa encara ho fa més meritori, un canvi d'escenari, un canvi d'escenari que ha suposat canviar la desconfiança cap a la nostra economia generada per la política de l'anterior Govern, amb una situació de confiança i credibilitat. I crec que han estat tres les fites fonamentals perquè això canviés. En primer lloc què va passar el mes d'abril? Aquella situació va fer que 150 milions d'euros de la pòlissa de l'any 2010 no es renovessin l'any 2011, amb els problemes que això ens ha generat i que nosaltres patim. Uns els generen, els altres els pateixen. No ens varen aprovar reiteradament el Pla d'estabilitat, maldament era el seu Govern. No teníem un pressupost aprovat per a l'any 2011. I sobretot era comuna una pràctica que avui està desterrada, que era generar sistemàticament un dèficit pressupostari de més de 1.000 milions d'euros anuals. Això sense oblidar que en quatre anys varen ser capaços d'endeutar-nos en més de 3.700 milions d'euros.

I deim que s'ha produït un canvi radical que ha generat aquesta credibilitat. El primer que avui veurem, que presentam un pressupost creïble, un pressupost equilibrat i un pressupost necessari per al dia d'avui. El segon, que ens pocs mesos vostès han demostrat, aquest Govern ha demostrat, que el rigor i l'austeritat en la gestió és possible. I que han de fer de màxima, maldament a alguns no els agradi que vostè sempre parli d'ortodòxia, de no gastar el que tenim, principi que per altra banda qualsevol família aplica si vol sortir endavant. I sobretot, i no ho varen fer per casualitat, l'aprovació del Pla d'austeritat per part del Govern de l'Estat.

Tot això creim que ha generat aquesta confiança necessària i, per tant, volem saber si efectivament creu que aquest nou préstec que ara ens donen, farà que estiguem en molt millors de complir amb les obligacions que aquest govern té?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, no podem valorar més que positivament la signatura d'aquest crèdit, crèdit que s'ha d'afegir a altres, en concret al de l'ICO de 75 milions que es va firmar uns dies abans a (...), que també s'han firmat durant aquests darrers mesos i a l'acord amb ISBA que permet avançar quantitats importants per a proveïdors i per a emprenedors, seguint la mateixa Llei d'emprenedors que vàrem aprovar el mes de setembre.

Tot això és, efectivament, el resultat d'un canvi de política, un canvi de política que és capaç de presentar uns pressuposts quinze dies abans d'unes eleccions, quan el govern anterior segurament no els va presentar justament per això, perquè a meitat d'any hi havia aquestes eleccions, ben igual que ha fet el Govern d'Espanya en aquests moments. I perquè aquesta línia marcada de no gastar el que no tenim, és l'única forma de generar la confiança que es podrà pagar. De fet, no ens cansarem de repetir-ho, ens trobam en una situació difícil, molt difícil, on molt de proveïdors aguanten aquesta comunitat i hem de donar les gràcies a aquests proveïdors. I això és fruit d'una apel·lació contínua a gastar més del que es té, contínua. En principi perquè no es va reconèixer la crisi i una vegada reconeguda la crisi, perquè es va ser incapaç de prendre qualsevol decisió que significàs un canvi de política cap a una sostenibilitat en el futur.

Aquest és el gran canvi que s'ha de fer i jo crec que és una feina important, una feina que no és fàcil, una feina que és complicada, però que és la feina que necessitam fer per seguir endavant, feina que ha tengut reflex també en l'aprovació de la normativa a la Constitució que limita els dèficits públics. O amb paraules del president Obama ahir mateix quan reclamava accions contundents al nou govern d'Espanya, accions contundents que també s'han de dur a les comunitats autònomes, que també són responsables d'una bona part de la despesa pública del conjunt del país. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 4770/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió de la Comissió Interdepartamental de Turisme.

EL SR. PRESIDENT:

Tretzena pregunta, RGE núm. 4770/11, relativa a reunió de la Comissió Interdepartamental de Turisme que formula la diputada Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per iniciativa de la Conselleria de Turisme i Esports, el passat dia 18 de novembre es va constituir la Comissió Interdepartamental de Turisme de les Illes Balears, amb el president de la comunitat autònoma Sr. José Ramón Bauzá al seu capdavant. En formen part, a més del president Bauzá, tots els consellers del Govern balear, mentre que la Vicepresidència correspon al Sr. Carlos Delgado, com a titular de la Conselleria de Turisme i Esports, i la secretaria l'exerceix el director general d'Ordenació i Planificació Turística Sr. Jaime Martínez.

La creació d'aquesta comissió ha donat resposta a un dels compromisos anunciats pel Partit Popular al sector turístic tota vegada que forma part del programa d'acció de govern per a Balears durant l'actual mandat 2011-2015. La constitució i posada en marxa d'aquest organisme específic per al turisme de Balears, on per primera vegada hi participen tots els departaments de l'executiu, s'ha produït tot just acabada la temporada turística d'enguany i quan els empresaris, promotors i tots els agents socials comencen a preparar la temporada del 2012.

Volem conèixer avui, Sr. Conseller, els objectius, els criteris i les actuacions d'aquesta comissió, en el nou marc de suport i impuls que ha obert el Govern balear a empresaris i emprenedors, tenint en compte la funció dinamitzadora que desenvolupa el turisme com a motor de l'economia productiva de totes les illes.

Per tant, Sr. Conseller, quina valoració fa de la constitució de la Comissió Interdepartamental de Turisme i quina relació mantindrà amb els agents del sector turístic de Balears?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, bueno la valoración evidentemente es positiva. Todos sabemos que el turismo es una materia transversal que requiere de actuaciones coordinadas, tanto dentro del sector público como del sector privado. Y por eso precisamente surgió y se puso en marcha presidida por nuestro presidente la Comisión Interdepartamental de Turismo.

El artículo 9 de este decreto 98/2011 permite, y así fue incorporado con esta intención, la creación de unos grupos de trabajo que están presididos por el director general de Turismo y están compuestos por un director general de cada una de las consellerias, normalmente el que más relación, por su competencia, tiene en materia turística, y el objetivo es ponerse a trabajar.

Y todo ello se relaciona, con la intención de mejorar y optimizar nuestra gestión, con la Mesa de alcaldes, de la que hablaba en la pregunta anterior, puesto que como he dicho anteriormente la mesa tiene una serie de atribuciones principales, como puede ser el asesoramiento técnico, el asesoramiento jurídico, el asesoramiento en creación de clubs de producto, y sobre todo en la tramitación de expedientes. Los expedientes, lógicamente, algunos pueden ser de la Conselleria de Turismo, pero algunos pueden ser competencia de alguno de mis compañeros del equipo de gobierno.

Ahí es donde, enlazándose con la Mesa de alcaldes y con otras informaciones que nos puedan llegar de otros ámbitos, cobra su máxima importancia la Comisión interdepartamental de Turismo, puesto que a partir de ahí, a través de ese director general como coordinador del grupo de trabajo dentro de la comisión, va a empezar a gestionar el avance de estos distintos expedientes, con lo cual yo creo que, bueno, con la primera reunión que va a tener lugar pasado mañana, de este grupo de trabajo de la Comisión interdepartamental de Turismo, pues a partir de ahí ya están sobre la mesa varios expedientes que nos han ido llegando vía la Mesa de alcaldes o de las asociaciones del sector turístico para empezar, ir analizando sus problemas e intentar salvar los obstáculos que puedan tener y con el objetivo, lógicamente, final, al igual que la Mesa de alcaldes, de mejorar nuestras islas y nuestros municipios como destinos turísticos.

Muchas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 4774/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració del Govern amb l'Ajuntament de Manacor en relació amb el Pont d'Es Riuet.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 4774/11, relativa a col·laboració del Govern amb l'Ajuntament de Manacor en relació amb el pont d'Es Riuet, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, estam a la recta final de la desgraciada demolició del pont d'Es Riuet, una infraestructura pública que està essent demolida per ordre judicial que, evidentment, respectam. Però en l'actual situació econòmica fa més mal encara veure com doblers públics varen construir una infraestructura necessària i amb doblers públics ara s'ha de tomar.

Ens consta que el batle de Manacor i company diputat nostre ha cercat amb molt d'esforç aconseguir una solució a aquest problema. Ha defensat els interessos generals, ha actuat com un bon batle i ho ha patit, a més, amb multes coercitives, de la seva pròpia butxaca, que no és gens agradable. Però hem de dir que ha estat tot sol fins avui; ell, que no en tenia cap responsabilitat, no va tenir cap ajuda del Govern quan més ho necessitava, i l'obligació del Govern era ajudar el batle, no només perquè el Govern té competències en matèria d'administració local, sinó perquè qui va signar el conveni l'any 2000 per finançar aquest

pont va ser el Govern de les Illes Balears, i el varen signar el Govern, el Consell Insular de Mallorca i l'Ajuntament de Manacor quan tots tres eren pacte de progrés. I a més aquesta infraestructura va tenir l'informe favorable de la Comissió Balear de Medi Ambient del llavors govern de les Illes Balears, malgrat que el perit judicial va dir el contrari de forma estranya i equivocada en el seu peritatge.

Per què el Govern no va voler ajudar el batle de Manacor?, no va voler personar-se al plet quan era un problema que no havia generat el batle sinó el govern i el pacte d'esquerres? Tal vegada hi ha raons ocultes relacionades amb aquest peritatge fet per un distingit càrrec del Partit Socialista, però en qualsevol cas creim que el Govern no va estar a l'altura del que necessitaven els ciutadans de Manacor ni va voler ajudar a cercar una solució y a donar una solució a aquest greu problema.

Per això, avui que sabem que l'actual govern sí ha signat un conveni amb l'Ajuntament de Manacor, Sr. Conseller, cosa per la qual el felicitem, volem saber quins són els termes d'aquest conveni.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, a la primera reunió oficial que vaig mantenir a l'Ajuntament de Manacor en la ronda habitual de visites que faig als diferents municipis de les Illes Balears el batle de Manacor va ser aquest un dels primers temes que em va posar damunt la taula, em va informar del greu perjudici que sofria l'Ajuntament de Manacor amb aquest assumpte. Em vaig comprometre a estudiar aquest tema i, fetes les consultes, vam veure que era de justícia que el Govern de les Illes Balears col·laborés econòmicament en el desmuntatge d'aquesta infraestructura, una col·laboració que, com bé ha dit vostè, es materialitzarà a través d'aquest conveni de col·laboració en què el Govern assumirà un terç del cost del desmuntatge per un import màxim de 333.000 euros, que va ser el que va costar; en poques paraules, el que està costant el desmuntatge.

Per tant aquest protocol s'acull a la Llei 30/2007, de contractes del sector públic, i amb açò el que volem dir, deixar molt clar, és que aquest govern no es desentén de les repercussions de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que imposa a l'Ajuntament de Manacor l'obligació de restablir la situació anterior a la construcció del pont amb el desemborsament econòmic que açò representa, i nosaltres, per tant, no mirarem cap a una altra banda, afrontarem el problema de cara i, com no pot ser d'una altra manera, afrontarem la nostra responsabilitat.

Vull recordar que el conveni del 99 recull que les institucions firmants per dur a terme aquesta infraestructura - com ha dit molt bé vostè totes les institucions estaven governades pel govern del pacte- declaren que el projecte té com a objectiu resoldre el greu problema de trànsit i sobretot els greus problemes que s'ocasionen amb les torrentades per comunicar el nucli antic de Portocristo amb les noves zones urbanitzades del Llevant, amb una gran intensitat de població. Quan van arribar els problemes via judicial...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

...el batle va quedar tot sol.

EL SR. PRESIDENT:

...Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Nosaltres li farem tot el costat possible.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 4776/11, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla director de simplificació administrativa.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE núm. 4776/11, relativa a Pla director de simplificació administrativa, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Partit Popular es presentà el passat 22 de maig amb un compromís electoral: aplicar polítiques per assolir la simplificació i l'eliminació de càrregues administratives cap als ciutadans. També ha estat aquest un compromís del Partit Popular a nivell nacional, i sense cap dubte serà un dels objectius més importants que tindrà el nou govern presidit per Mariano Rajoy.

Els ciutadans poden estar ben tranquils. Poden estar ben tranquils perquè el govern del Partit Popular dona resposta, té paraula i compleix amb els seus objectius. Per això han presentat aquest pla director de simplificació administrativa, que pareix que tant molesta a l'oposició, perquè ha estat una demanda social. Els ciutadans estan farts de patir una administració sobredimensionada, lenta i burocratitzada que no du a res, i per això volem donar l'enhonorabona a aquest govern per dos motius concrets. El primer, perquè compleix amb la seva paraula i per tant és un govern creïble i, en segon lloc,

perquè vostès han estat el primer govern que ha estat capaç d'aprovar un pla directiu de simplificació administrativa, i això ho fan perquè és un govern coordinat, perquè si fos un govern xapat, fraccionat, un govern en què les conselleries no sabien el que feien, un govern dividit en compartiments estancs, aquest pla director de simplificació administrativa no seria possible, perquè el que teníem abans era un govern que feia plans sistemàtics de complicació administrativa cap als ciutadans.

Per això ens agradaria saber, Sr. Conseller, ...

(Remor de veus)

...quins són els beneficis que tindrà aquest pla director que vostè ha anunciat i que crec que també ha signat, i també el més important: quina incidència té aquest pla dins la nostra economia, i si ens pot concretar si pot incidir potencialment en el nostre producte interior brut balear, que en definitiva és el que més interessa en aquests moments als ciutadans de la nostra terra.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, no només s'ha anunciat aquest pla, sinó que recentment vaig firmar la seva aprovació; es presentà públicament, també, als mitjans de comunicació, i ja s'ha començat a desenvolupar.

El Pla director de simplificació administrativa pretén sobretot eliminar els tràmits, tant aquells que es puguin duplicar com aquells que no tenen sentit, de manera que es guanyi temps i doblers en aquells procediments burocràtics que afectin tant l'administració com els administrats. L'objectiu no cerca només agilitar els tràmits, com he dit, sinó que també pretén millorar la seguretat jurídica i impulsar les noves tecnologies, tot açò en sintonia amb l'objectiu comú de la Unió Europea de reduir en un 25% les càrregues administratives per a finals de l'any 2012.

L'aplicació de les mesures contemplades pot suposar, concretant la pregunta que vostè em feia, un increment potencial total del producte interior brut balear de més de 400 milions d'euros, és a dir, és una xifra gens menyspreable.

He de destacar que la redacció i l'aplicació d'aquest pla forma part de la Llei de la bona administració i del bon govern aprovada pels nostres antecessors, però també vull matisar que, en contra del que ha dit qualche partit ara a l'oposició, no s'ha firmat un pla d'aquestes característiques amb anterioritat, cap ni un. Dir que aquest és el segon, i ho podem verificar a qualsevol hemeroteca i a qualsevol informació pública, dir que aquest és el segon pla és dir una falsedat.

Per tant els nostres objectius es poden concentrar en tres blocs: el primer, mesures per millorar la normativa, la seguretat i la qualitat; el segon, mesures per simplificar; i el tercer, les mesures per impulsar, com he dit abans, les noves tecnologies.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

I.16) Pregunta RGE núm. 4775/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en matèria d'energies renovables i eficiència energètica.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 4775/11, relativa a actuacions en matèria d'energies renovables i eficiència energètica, que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Muchas gracias. Las islas son más vulnerables, como es sabido, a un cambio climático. Nuestra comunidad se sustenta productivamente en el turismo; así se deben promover sinergias entre medio ambiente, turismo y energía.

El Partido Popular propone incrementar las energías renovables y la eficiencia, dando importancia a la innovación, a la modernización tecnológica y a las nuevas formas de generar energía, como lleva nuestra programa electoral: tender a la sostenibilidad reduciendo la dependencia energética exterior y de los combustibles fósiles, siendo la eficiencia el pilar de esta política energética.

Pero en la pasada legislatura tristemente se volvió a perder el tiempo, también. Unidos al desastre normativo en esta materia que organizó el Sr. Zapatero, junto con ustedes, nos han dejado en la cola en energías renovables, estamos en la cola; sólo un 1,6 de nuestra electricidad se genera con renovables, retrasando y dificultando la exigencia europea de llegar al 20%, como propone, en el 2020. Como se ve era un auténtico gobierno verde.

Prometieron una ley de energías renovables y eficiencia que, como siempre y todas sus promesas, quedó en nada. Siguieron apostando por las energías contaminantes y la dependencia exterior. Las trabas burocráticas y la inseguridad ante su obscurantismo redujeron importantes inversiones, además del gran número de proyectos en renovables que por su culpa de paralizaron. Pero, eso sí, se llenaron la boca de ese conocido falso ecologismo suyo, mucha, mucha propaganda, mucha

propaganda. Aquí también hubo la fiesta habitual a que nos acostumbraron: publicidad...

(Remor de veus)

...440.000 euros; estudios externos, 870.000 euros.

Pero ahora con el Partido Popular la pregunta es: ¿qué actuaciones tiene previstas el Govern en energías renovables y eficiencia energética para cumplir verdaderas políticas energéticas? Gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per part del Govern el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el primer que s'ha de dir és que nosaltres apostarem realment per les energies renovables, hi apostarem perquè no podem mantenir una ràtio tan baixa com la que tenim a l'actualitat: estam no a la cua d'Espanya sinó pràcticament de tota Europa.

Hem de canviar les coses, i les hem començades a canviar ja, les hem començades a canviar justament fent una bona gestió econòmica que ens va permetre aprovar el Pla de finançament, el Pla de sanejament, i això ja ha alliberat recursos del Govern d'Espanya cap a la comunitat per poder posar en marxa pràcticament 3 milions d'euros que podran anar adreçats a set línies d'actuació, set línies que li puc desglossar: en energia solar tèrmica de baixa temperatura, biomassa, instal·lacions híbrides de biomassa i solar, fotovoltàica aïllada o mixta, èdica i obtenir aprofitament de biogàs; també equips de camps de biomassa i geotèrmica. Tot això ja està posat en marxa i anirà desenvolupant-se en el futur, un futur que a més -vostè ho ha dit- en moltes ocasions no fa falta que hi hagi inversió pública, basta que hi hagi la seguretat jurídica suficient com perquè un camp atractiu com és el de l'energia per a la inversió es pugui desenvolupar, i en aquest sentit s'han fet ja actuacions molt clares i se'n faran més per atorgar aquesta seguretat jurídica que estam segurs que atraurà el capital suficient perquè les nostres ràtios d'energia renovable siguin molt millors del que han estat fins ara.

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 4766/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Llei de dependència.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 4766/11, relativa a Llei de la dependència; la formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. La pregunta, Sr. President, és que recentment el Sr. Rajoy va fer unes declaracions als mitjans de comunicació en què va dir que la Llei de dependència no era viable. Volíem saber si el president de les Illes Balears estava d'acord amb aquesta afirmació.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia i moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, el que va dir el Sr. Rajoy no era que no fos viable, sinó que evidentment necessitava una clara revisió, perquè l'actual model de finançament no podia fer possible, acceptable i assumible una llei d'aquestes conseqüències.

No es tracta de crear lleis, es tracta que estiguin ben finançades, i conseqüència d'això és el que estam patint.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Bé, no sé què pensar d'aquesta resposta. Això vol dir que es farà el possible perquè es pugui aplicar?

Miri, a mi m'agradaria saber si vostè sap exactament quines són les intencions del Sr. Rajoy en relació amb la Llei de dependència. Ho dic perquè, com vostè sap i ja ha sortit en aquest plenari, el Govern de les Illes Balears per a l'any 2012 només ha pressupostat quatre mesos d'aplicació d'aquesta llei de dependència, i així ho ha reconegut fins i tot la mateixa consellera a la comissió corresponent. Això ens fa pensar i dubtar si realment aquestes paraules del Sr. Rajoy respecte de la viabilitat de la Llei de dependència són premonitòries o no.

Miri, la Llei de dependència ha beneficiat a les Illes Balears, està beneficiant a les Illes Balears més de 12.000 famílies que depenen d'aquests recursos, que tenen una persona al seu càrrec. Per tant la política en majúscules que vostè va defensar des del nostre punt de vista duria a una pregunta diferent; la pregunta no és si és viable o no. La política en majúscules des del nostre

punt de vista requeriria la pregunta de si és necessària, si és justa. Bé, si arribam a la mateixa conclusió, que és necessària i que és justa, per tant el que s'hauria de fer és fer el possible perquè fos possible, fer el possible perquè fos viable.

Però com sempre nosaltres dubtam de les seves prioritats. Avui mateix s'han manifestat aquí a fora els treballadors i les treballadores de les residències concertades, que no cobren des del mes de juny. En definitiva, per tant, estam parlant d'uns serveis que creen llocs de feina localitzats, estables, sostenibles. És per aquí que pensam que hem de créixer i no a costa de fer parcs temàtics. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, el Partit Popular va votar a favor de la Llei de la dependència; el Sr. Rajoy va votar a favor de la Llei de la dependència. Però no només es tracta de votar a favor d'unes lleis, es tracta que aquestes lleis tinguin la dotació econòmica adequada. Jo em deman per què vostès quan governaven, aquest pacte, no varen aconseguir la dotació econòmica que ara demanen, però, bé, són tantes preguntes les que ens queden enlaire!

Crec que -fins i tot vostès- crec que compartim que aquesta llei no ens ha agradat a tots, perquè és molt fàcil dir "sí, farem aquesta llei", però no és tan fàcil tenir una dotació pressupostària. Bé, és fàcil si es fa el que s'ha fet sempre aquí, ben igual: dir que sí i ja veurem qui pagarà, o ja veurem com es pagarà; això ho sap fer tothom, aquest no és el nostre model de gestió.

Siguem seriosos, la Llei de la dependència és una llei que evidentment necessita una dotació econòmica, però necessitam entre tots ser responsables, perquè sap vostè també, vostès saben, que són cents de mils de persones les que avui encara no han rebut les ajudes, per tant es tracta que el Govern no només faci lleis sinó que estiguin ben dotades. I en aquest sentit, la Llei de dependència necessita més responsabilitat que mai, necessitam una llei adequada, una llei consensuada, una llei que sigui viable d'aplicar, que sigui eficaç, que sigui responsable i que doni sortida, no una aprovació, sinó una dotació.

Si ho féssim, segur, tots hi estaríem d'acord, però vostès han tengut l'oportunitat, vostès que sempre diuen el mateix han tengut aquesta oportunitat; nosaltres som aquí per intentar ajudar, però ho torn a repetir, no es tracta de generar lleis, no es tracta de firmar lleis, no es tracta de crear lleis, es tracta de dotar les lleis. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments i petit aldarull)

I.18) Pregunta RGE núm. 4782/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2012 (IV).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 4782/11, relativa a pressuposts 2012, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, vostè ja fa més de cinc mesos que governa a les Illes Balears, des d'aquest grup parlamentari li hem anat demanant, setmana rera setmana, als seus consellers, quines mesures, quina iniciativa política estava duent el seu govern per a dues coses que per a nosaltres són fonamentals: reactivar l'economia, crear ocupació a les Illes Balears, i segona qüestió, mantenir l'estat del benestar.

Bé, és impossible que ens concretin absolutament res, avui a la fi veurem el pressupost, el debat de pressupost del 2012, hem viscut cinc mesos de molta incertesa, s'han negat a fer un pressupost 2011 i el 2012 té tres característiques fonamentals: és la primera vegada que tenint una majoria parlamentària suficient no es presenta en temps i forma; és la primera vegada que tenint una majoria parlamentària suficient fan un pressupost sense regular les mesures tributàries, i és la primera vegada que aquesta comunitat arriba a 3.675 milions d'euros, el pressupost més alt de la història.

Jo li deman, essent el més alt de la història, no haurien de ser més socials?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, jo li vull dir que aquests pressuposts són clarament socials i són clarament socials tenint en compte l'ajust que s'ha de fer estructural; tenint en compte la importància, la duresa que tenen aquests pressuposts i sobretot tenint en compte que hem de fer un ajustament, com molt bé diu sempre el vicepresident d'ingressos a despeses.

Per tant, encara així, amb aquesta duresa que nosaltres reconeixem que té aquests pressuposts, sí que mantenim els serveis socials. I els mantenim no només d'aquesta manera, sinó que, a més, ens comprometem a gestionar millor els serveis socials.

Miri, en relació amb l'import dels pressuposts, són els pressuposts més alts de la història, com a conseqüència que hem de pagar el que més hem de pagar de la història. Aquell govern del seu partit, que va governar, ens ha deixat el deute més alt de la història, i si vostè em diu que no és que o no vol veure la realitat o no li passen els números. Però ho torn repetir, no és un capritx que tots els ciutadans de les Illes Balears paguem cada dia que passi a partir de l'any que ve 2 milions d'euros com a conseqüència de la seva festa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Miri, Sr. President del Govern, vostè m'ha demanat moltes vegades que l'oposició sigui responsable, jo li deman que sigui un president institucional, que es posi al front d'un govern, que deixi de fer demagògia, que deixi de parlar del passat i que assumeixi la responsabilitat de governar. Vostè té majoria absoluta, això no significa tenir carta blanca, vostè ha fet el pressupost més alt de la història, també perquè té més ingressos que mai en la història de les Illes Balears, més de 450 milions d'euros gràcies al nou sistema de finançament autonòmic, també ho digui.

I una altra cosa, vostè puja l'endeutament en més de 355 milions d'euros, per decisió pròpia seva. Per tant, no critiqui els endeutaments anteriors, perquè sí, ens vàrem endeutar, tal i com ens permetia la llei, el mateix que fa vostè, el mateix exactament que fa vostè, per tant no compti contes a aquest Parlament.

Comenci a dir quines prioritats polítiques té vostè, no és mantenir l'estat del benestar, no enganyi, falten 200 milions d'euros per mantenir la política sanitària, faltes més de 100 milions d'euros per mantenir l'educació pública, i avui ens assabentam que no pensa complir la Llei de dependència, que els drets de les persones discapacitades i de les persones dependents que necessiten d'un ajut social vostè no els ha pressupostat, perquè no ha volgut. Té 35 diputats darrera, té la possibilitat de decidir el que vulgui, on ha de gastar els doblers públics i vostè no ha decidit gastar-los ni en les persones amb discapacitat ni en els infants que mereixen una educació pública de garantia ni en els malalts que necessiten una sanitat pública de garantia, això és el que ha decidit vostè, Sr. Bauzá.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, aquest govern no farà el que va fer l'anterior govern, dir que sí a tot i que ja ho paguin els que vinguin darrera, i si hi ha doblers ja veurem com es paga, aquest govern no ho farà, em sap greu, no estam en la mateixa línia, perquè aquesta és la política més antisocial que pot fer un govern, dir que sí i no pagar, això per una banda.

Vostès contínuament intenten treure un rèdit polític intentant exigir a aquest govern que du una sèrie de mesos quan vostès no han fet res en aquests quatre anys, però bé, el temps ens posarà a cadascú al seu lloc, i ja van dues eleccions. Sra. Armengol, comenci a veure que no tenen raó, encara que ho diguin cada dia.

Els nostres pressuposts són durs, els nostres pressuposts són elevats com a conseqüència del deute; els nostres pressuposts són realistes i els nostres pressuposts estan basats en equilibrar ingressos i despeses.

Però jo li faria una pregunta, que crec que tothom té la resposta: per a vostè és social quan es reuneix amb col·lectius amb discapacitat que no els digui que hi ha partides bloquejades? Per a vostè és social que no estiguin partides ni tan sols tramitades? Aquesta és la manera de fer política social?

Doncs miri, Sra. Armengol, el passat divendres, aquest Consell de Govern va aprovar ajudes que vostès tenien bloquejades i va aprovar ajudes ...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... que ni tan sols estaven tramitades en els seus expedients. Sra. Armengol, a qui vol enganyar? No enganyi ni s'enganyí a vostè, ni surti a aquestes manifestacions que són al carrer perquè vostès no els han pagat.

(Remor de veus i petita cridòria)

Ho volen aclarir? Si no tenen pressuposts, senyors, si no tenen pressupost és perquè no s'ha pagat ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... i si no s'ha pagat és perquè no hi havia doblers, i això tothom ho entén, encara que siguin a l'oposició. No ens doni lliçons del que no admetrem. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012, amb les esmenes a la totalitat de devolució RGE núm. 4656/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i RGE núm. 4576/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, i fixació de les quantitats globals.

En primer lloc, es passa a la presentació del Projecte de llei RGE núm. 4379/11, de pressuposts generals de la comunitat autònoma per al 2012 i té la paraula el vicepresident econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, Sr. Aguiló i Fuster, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyories, és un honor presentar el Projecte de pressuposts de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012, el primer de la legislatura que es va iniciar durant el passat estiu. Sens dubte, l'explicació del debat dels pressuposts que avui presentem permetrà extreure bons fruits i suggeriments per millorar l'exercici diari que suposa la labor de govern.

Cal dir que els presentem a un moment econòmic difícil, per no dir molt difícil, per això trobar la política econòmica adequada per contribuir a sortir cap endavant esdevé fonamental, deixant de costat aquelles polítiques que en el passat han mostrat la seva ineficiència a l'hora incrementar l'activitat econòmica i generar ocupació i fer que l'administració, lluny d'aportar solucions, esdevengui un problema.

És cert que la situació econòmica de les Illes no es pot sostreure als problemes nacionals i internacionals del nostre país, que es fonamenta en una marcada actitud de desconfiança cap a la nostra economia, pel que és necessari tenir una direcció política clara, ser predictibles i aportar certeses és avui per avui el primer element que podem aportar als governs.

Pot ser per la seva composició o per altres motius, el Govern anterior, com altres, no va reconèixer la forta crisi que s'iniciava i pot ser que per aquest motiu, o no, que es va recórrer a una figura d'un economista dels anys trenta del passat segle Jonh Maynard Keynes per justificar una política de dèficit. De fet, en el *Diari de Sessions* d'aquesta cambra, de 24 de novembre del 2009, quan es varen presentar els darrers pressuposts aprovats, el llavor conseller d'Economia va dir que: "En un escenari com el present pensem que no és aconsellable pressupostar amb equilibri, l'opció, per tant, ha de ser, i ho deim clar i llampant, continuar pressupostant amb desequilibri, val a dir amb més deute i amb més dèficit".

És ver que aquell govern va tenir ocasió de pujar els impostos com a mesura econòmica, fins i tot va tenir l'opció de pujar els impostos als més rics, per això el conseller Manera, a la mateixa sessió plenària, va afegir: "Quan manquen ingressos una segona opció és cercar-los per via fiscal, dit d'altra manera, pujar impostos". Però el representant del pacte continuà el seu parlament: "Hem descartat aquesta opció per tal de no penalitzar, en les coordenades de la crisi econòmica, famílies i empreses amb increments impositius. No només no puguen els impostos, sinó que es fan algunes correccions impositives que són favorables a determinats col·lectius". Fins i tot a qualque moment de la seva intervenció, el conseller va dir: "aquest govern no tan sols ha mantingut la contenció fiscal, sinó que ha alentit notablement la seva pressió".

Potser el conseller era conscient que no existia una relació automàtica entre les pujades d'imposts i l'increment de recaptació, el que es diu la corba de Laffer; és més, l'augment dels tributs amb la intenció d'equilibrar els comptes sovint han dut a clamorosos fracassos.

Deia Jhon Maynard Keynes que les crisis es produeixen per descensos de la demanda, pel que en èpoques de recessió l'Estat havia de suplir aquesta per reactivar l'economia. Era la idea que es va utilitzar per justificar el dèficit amb una forta despesa addicional; potser es va aconseguir un cert retard de la crisi, però ha quedat sobradament acreditat que va ser només això, un retard. El pla E, per exemple, responia a aquest principi, aixecant voreres i creant una (...) artificial que es va acabar quan es varen acabar els 13.000 milions d'euros.

En qualsevol cas, s'ha posat clarament de manifest que els elevats dèficits públics derivats en bona part d'aquest sobreesforç, no han conduït als efectes que alguns esperaven sobre els nivells d'activitat econòmica i ocupació, en canvi sí que han generat força increments de deute públic que s'han traduït en desconfiança per part dels mercats financers, dificultats per accedir al crèdit i encariment del mateix, i un increment molt important de les despeses financers a què ha de fer front qualsevol govern.

S'ha vist, per tant, que aquella opció de política econòmica tenia un recorregut molt curt, que ha posat en una pitjor situació a tot el que va seguir, de fet tots hem après que igual que no es pot mantenir una política monetària laxa sense repercussions inflacionistes, sigui aquesta una bombolla de la borsa o la immobiliària o la pujada dels preus de consum, tampoc no es pot mantenir una política pública de foment d'inversions en habitatge clientelar, quan ja hi havia un sobreestoc del mercat, convertint-se en un nou pou sense fons per a les arques públiques.

De la mateixa forma, també hem après que els dèficits pressupostaris tenen un límit i que aquest límit és bastant estricte, idè sempre arriba el moment en què els mercats no accepten més deute públic, sinó és amb un sobrepreu clarament insostenible. La conseqüència és que els inversors perceben actualment els estats com un agent més i ja no els consideren la inversió segura d'abans. Així que, el que no pot ser no pot ser, se sigui socialista, conservador o liberal i, si no pot ser, i, a més, no pot ser, és que és impossible.

Per entendre de ver aquesta crisi és imprescindible tenir en consideració la participació d'Espanya a la zona euro; idè l'euro va obligar a prendre mesures que eren necessàries per créixer i generar ocupació i que fora de l'eurozona haguessin estat molt complicades de dur a terme. Però l'euro suposava dues condicions per poder funcionar: disciplina pressupostària i flexibilitat dels mercats. No obstant, una vegada dins l'euro es varen redreçar aquestes condicions: es va relaxar l'ortodòxia pressupostària i es va produir una paràlisi de les reformes estructurals precises. Amb l'euro va desaparèixer el tipus de canvi com a mecanisme amortidor dels xocs d'oferta i demanda, com el cas d'un increment del preu del petroli, i amb patrons d'especialització productiva diferent els xocs són asimètrics, és a dir, afecten més uns països que d'altres.

El nostre país mai no s'havia enfrontat a una crisi econòmica sense comptar amb el mecanisme de la devaluació, el que vol dir que la crisi s'hauria d'haver enfrontat des d'una perspectiva diferent i no emprant antigues fórmules. Si no es pot depreciar la moneda, no es poden reduir els costos laborals o la inflació, la resposta es realitza via quantitats; és a dir, amb caigudes de producció i per tant d'ocupació, i aquestes són majors quan major és la rigidesa de l'estructura econòmica. Això és el que ens ha passat i això explica la nostra elevadíssima taxa d'atur.

De fet, restaurar la competitivitat i el creixement, els nostres costos interns han de créixer menys que els que ho facin els altres membres de l'eurozona, en conseqüència, ha arribat el moment de fer un canvi radical de política econòmica.

La nova política econòmica ha d'estar orientada a restaurar la competitivitat perduda, la qual cosa passa necessàriament per un millor aprofitament dels recursos, de tots els recursos, el que inclou de forma especial els recursos del sector públic, que ha de complir les seves missions d'una forma molt més eficient. El nostre país mai no ha aconseguit sortir d'una fase de recessió o d'estancament sense una combinació de tres elements: la devaluació del tipus de canvi; la flexibilització dels mercats i la contenció de la despesa pública. Ara només en queden dues de les tres eines i, per tant, les hem d'aprofitar al màxim.

És cert que una bona part d'aquestes polítiques estan en mans del Govern central, com ara la política laboral, que, avui per avui, és fruit d'una sèrie d'institucions ancorades en el passat que frenen l'ocupació o acceleren la destrucció de la mateixa. Però també una part d'aquestes està en mans del govern de les comunitats autònomes, que representen gairebé el 35% de la despesa pública total, al mateix temps que una bona part de la normativa que regula les relacions econòmiques és de caire autonòmic. És en aquests dos fronts, reducció de la despesa pública i flexibilització i agilitat de la normativa, en els que s'ha d'actuar i aquests pressuposts posen les bases per aconseguir-ho.

En qualsevol cas, no s'ha d'oblidar mai que l'Estat extreu els seus recursos dels ciutadans, de forma obligatòria, i per legitimar el fet és important gastar en eficiència, en polítiques conegudes i eficients que aconseguixin els fins prevists. El fet que en el nostre país no existeixi una cultura d'avaluació de la despesa pública des d'un punt de vista de l'eficiència de la mateixa, ha permès incrementar, pressuposts rera pressuposts, partides de despesa abundants, amb utilitat social discutible i amb pertinença dubtosa a l'hora de resoldre els problemes que pretén atendre.

El debat no pot ser únicament sobre quant gasta l'Estat o la nostra comunitat, sinó que abans s'ha de discutir sobre si es gasta bé o no i, en aquest sentit, avaluar la despesa pública hauria de formar part d'una reflexió prèvia a la de si hem d'incrementar els impostos o no.

Tornant al concepte de competitivitat, una variable clau per millorar-la és incrementar la productivitat. La productivitat és, a més a més, la variable que determina l'augment dels nivells de vida d'un país en l'horitzó del mitjà i llarg termini; quan s'estanca o decreix el PIB per càpita acaba per moure'ns en la mateixa direcció. És cert que tenim un problema de productivitat, però en contra del que sovint es pensa aquesta baixa productivitat no només afecta el sector de la construcció i determinats serveis, sinó que afecta pràcticament tots els sectors de l'economia, inclòs el de tecnologies d'informació i comunicació i d'altres que també tenen un bon component tecnològic, com ara l'energètic. De fet és a l'agricultura on es pot trobar l'aportació més important en l'increment de la productivitat.

Això vol dir que la tesi segons la qual és suficient desplaçar recursos des del totxo cap a altres branques de l'activitat econòmica per augmentar la productivitat no és cent per cent certa; el que és important és que les empreses siguin modernes, tecnològicament avançades i generoses d'alt valor afegit, amb independència del sector que es tracti. Des d'aquesta perspectiva, les subvencions a determinades branques de productivitat o a determinades empreses crea distorsions de mercat, que penalitzen a aquelles que no compten amb el mateix suport. És a dir, es penalitzen aquelles branques productives que el Govern no inclou en el seu catàleg. Una política destinada a triar guanyadors amb subvencions o amb càrrec a les arques públiques acaba per generar només cercadors de rendes, adreçats a captar ajudes estatals.

La productivitat, senyories, passa per mercats eficients i per un bon funcionament de les lleis de la competència, també per comptar amb un sector públic de la dimensió adequada per atendre les demandes socials, de forma que no suposi una càrrega afegida sobre l'esquena dels contribuents. Ara, l'objectiu passa per la reducció del dèficit públic per aconseguir l'equilibri pressupostari i la consolidació fiscal, que és el camí que s'ha de seguir en qualsevol moment per arribar a l'estabilització i la dinamització de l'economia. L'equilibri pressupostari té un paper dinamitzador i estabilitzador en economies molt endeutades. Senyores i senyors, he dit "en economies molt endeutades". Un paper dinamitzador i estabilitzador molt major que el del dèficit públic, ja que per una banda pot ajudar a reduir el cost de finançament, aconseguir una major confiança; i per altra banda, si el sector públic és capaç de contenir la despesa, no és necessari augmentar els

imposts i la renda disponible esperada de les persones serà major, el que ens permetrà millorar les dades de consum i d'inversió.

Per últim, és molt important reduir els terminis de pagament a proveïdors, de fet, un problema que té la comunitat autònoma actualment són els dilatats terminis de pagament que pateix tot aquell que col·labora amb la comunitat, conseqüència inequívoca d'una política d'execució pressupostària tendent al dèficit continuat, fins arribar a xifres superiors als 1.000 milions d'euros l'any 2010. Ningú no va advertir els proveïdors que aquest dèficit es finançaria en gran part amb el seu crèdit. És just, per tant, fer-los un reconeixement i agrair-los una vegada més el seu esforç, donat que som plenament conscients que malgrat la situació, continuen aixecant dia a dia la nostra comunitat.

D'aquesta forma, la consolidació fiscal és un pas necessari en el procés de transformació i renovació que ha de fer el sector públic, per adaptar-se al nou entorn econòmic mundial, millorant l'eficiència en les prestacions de tots els seus serveis i en la realització de les seves funcions, el que passa per reavaluar la despesa i també per la recerca de noves formes de finançament, mitjançant la col·laboració amb el sector privat. Aquesta col·laboració pot descarregar el sector públic, incrementant l'eficiència i no renunciar en cap cas al protagonisme del propi estat, que passa a representar la figura d'un gestor d'interès públic, controlant la prestació dels diferents socials en nom de l'interès general. I és que, senyores i senyors diputats, els problemes estructurals acaben aflorant i no només engreixant el deute, sinó també creant duplicitats i entrebancs que dificulten totalment l'activitat econòmica, estructures poc eficients que cal reformar.

En definitiva, en aquesta línia van els pressuposts generals de la comunitat autònoma que ara presentam. És precís i així ho feim, presentar un projecte econòmic que atengui les nostres dificultats financeres, però que al mateix temps les transcendeixi, fent les reformes estructurals que ens permetin passar d'una economia àmpliament subvencionada i dependent del sector públic a una altra més dinàmica i estimulada, que asseguri el creixement necessari per sostenir els serveis educatius, sanitaris i socials.

L'entorn econòmic nacional i internacional és incert, però l'economia balear mostra elements de fortlesa que cal destacar.

Pel que fa a les dades del creixement econòmic, la previsió al tancament de l'any 2011 és d'un creixement del PIB balear del 0,8%, similar al conjunt d'Espanya per al mateix període, mentre que el creixement econòmic balear previst per a l'any 2012 és de l'1,1%, superior al que s'espera al conjunt nacional. Aquesta previsió de creixement per a Balears es situa al voltant de la previsió d'algunes institucions del més reconegut prestigi pel seu rigor, com ara el BBVA, que preveu un 1,2%. El sector terciari encapçala la recuperació econòmica de l'arxipèlag balear. Aquest ritme de revifament es manté en els tres primers trimestres de l'any 2011, quan els serveis remunten més d'un punt en termes interanuals. La previsió de tancament per a enguany és d'un 1,5%, ritme que es preveu que es mantindrà l'any 2012, quan s'arribarà a l'1,8%. I serà la clau del creixement esperat de l'1,1 per al conjunt de l'economia.

En aquest context, el turisme representa una activitat clau per a l'economia balear. En la campanya 2011 el sector turístic viu una excel·lent temporada, tant en termes de pernoctacions, com en nombre de turistes. Així les pernoctacions d'estrangers entre el gener i el setembre de 2011 augmenten un 13% respecte del mateix període de l'any anterior, amb un rècord històric de 43 milions de pernoctacions. Per la seva banda, el nombre de turistes estrangers entre gener i setembre de 2011 augmenta un 10%. Les dades acumulades de 2011 de pernoctacions i viatgers internacionals i nacionals en conjunt en establiments turístics són positives. Les pernoctacions, com hem dit, augmenten i també el nombre de viatgers. Així, aquest estiu s'han assolit els registres més elevats de la sèrie històrica en ambdues variables. Després del mínim experimentat pel resultat del sector hotelier l'any 2009, des de llavors s'està iniciant una recuperació que és important i que quedarà enfortida durant el present exercici. L'any 2011 l'augment de la rendibilitat s'ha donat gràcies a l'increment de l'ocupació, però també dels preus. Finalment, la despesa realitzada pels turistes internacionals es recupera a partir de l'estiu de 2011. Les taxes de variació han estat positives, així la despesa turística acumulada fins a setembre creix un 7,9%. Això és important en un moment en què hi ha un acord generalitzat respecte que les exportacions són el motor del creixement de les economies amb dificultats com la nostra i el turisme, no hi ha cap dubte, és exportació.

Quant a les mesures concretes del pressupost dirigides a aconseguir els objectius de consolidació fiscal i la millora de l'eficiència en la prestació de tots els seus serveis, cal destacar que aquest pressupost contempla un pla de reestructuració del sector públic instrumental per reduir la despesa i fer-lo més eficient. L'estructura del sector públic instrumental en aquest començament de legislatura no és sostenible ni respon a les necessitats de la societat. Per això es va crear l'Oficina de Control Pressupostari, amb l'objectiu de dur a terme la promesa electoral de la racionalització de les anomenades empreses públiques, que han de passar de ser 168 a només 76 i amb una contenció de la despesa que ja en el pressupost de 2012 supera els 280 milions d'euros.

També els pressuposts contempnen un aprimament de l'administració pública i de la situació econòmica i el competitiu entorn internacional en què ens trobam fan necessari fer més amb menys, deixar de gastar tot allò que no és estrictament necessari per aconseguir els objectius desitjats. Per aquest motiu, la reducció de la despesa de funcionament en capítols 1 i 2 se situa al voltant del 6%, mentre que el capítol 4 es redueix un 0,6%, a pesar de l'augment de les transferències cap a l'ib-salut. De fet, de no computar-se aquest augment de transferències a l'ib-salut, la reducció de subvencions i transferències a empreses, etc., se situaria en el 9,06%. Els capítols 6 i 7, inversions reals i transferències de capital, també es veuen reduïts de forma important, arribant al 37% en totes les operacions no financeres, és a dir, la suma dels capítols 1 a 7 dels pressuposts de despesa, sense comptar el capítol 3 de despeses financeres, es redueix un 10%.

A més a més, el pressupost de l'any 2012 també fa front a elevades obligacions concretes en el pretès passat keynesià a què abans hem fet referència. Així, els interessos del deute, capítol 3, es dupliquen, superant els 200 milions d'euros i els recursos que s'han de destinar a amortitzacions de capital es multipliquen quasi per 8, fins a superar els 560 milions d'euros, fet que explica que el pressupost sembla incrementalista, quan en realitat no ho és.

Al mateix temps i pel que fa als ingressos, es fa un plantejament molt prudent, que ens du a pressupostar una recaptació en els tributs cedits gestionats per l'ATIB, bàsicament l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, impostos sobre successions i donacions, taxes de joc i cànon d'aigües i sanejament, molt inferior a les de l'exercici 2010 i lleugerament inferior a la recaptació esperada per a l'exercici 2011. A més, no s'ha pressupostat cap ingrés derivat de l'impost sobre el patrimoni, ni tampoc els possibles ingressos que podrien arribar de la venda de patrimoni o de les transferències de l'Estat que es vinculen a inversions estatutàries.

Pel que fa als ingressos derivats del sistema de finançament autonòmic, s'han pressupostat les bestretes a compte de l'exercici 2012 i els ingressos per a la previsió de la liquidació de l'exercici 2010, segons les dades subministrades pel Ministeri d'Economia i Hisenda, però en l'entorn d'incertesa en què ens movem, hem previst una clàusula que permet ajustar la despesa a possibles variacions d'aquests ingressos.

Finalment, es dona estrictament compliment a l'objectiu de dèficit de l'1,3% del PIB regional, que permet concertar nou endeutament per un import de 355 milions d'euros. S'inicia així el camí cap a l'equilibri pressupostari, passant del 625 milions d'euros de nou endeutament del pressupost anterior a la xifra indicada prèviament i tendent cap al 0% l'exercici 2014.

A més a més, a la llei s'inclouen mesures que han de contribuir a aquest important objectiu, permetin-me que en destaqui algunes.

Es redueix el nombre de supòsits de crèdits ampliables, des del 18 de la llei anterior a només 8 amb l'actual, limitats a qüestions tècniques, triennis, seguretat, danys per catàstrofes, etc.; a determinades despeses sanitàries, receptes, personal, etc.; el capítol 1 de personal docent i els crèdits per sufragar el programa de persones en situació de dependència. A més a més, aquestes ampliacions necessitaran en qualsevol cas l'autorització del Consell de Govern per a la seva tramitació.

També s'elimina la indemnització de 30 euros/dia per a desplaçaments extrainsulars dels alts càrrecs. Es deixen en suspens els acords sindicals en relació amb increments de retribucions del personal previstos per a l'any 2012. Les disposicions addicional segona, vuitena i novena autoritzen el Govern a dur a terme la racionalització del sector públic instrumental. Es condiciona l'execució pressupostària, l'aportació efectiva del sistema de finançament i de la liquidació efectiva de l'any 2010, de forma que si aquesta resulta superior a la pressupostada es generarà el crèdit corresponent i si resulta inferior, es bloquejaran partides de despesa, tal i com assenyala la disposició addicional quinzena. Se suspenen bestretes extraordinàries a favor del personal al servei de l'Administració

de la comunitat autònoma i del sector públic instrumental i, en tot cas, queden condicionades a les disposicions de tresoreria. S'endureixen les condicions dels pagaments anticipats en matèria de tot tipus de subvencions. Cal destacar també la disposició final, on s'elimina el dret a percebre dietes com a conseqüència de la Llei de representació institucional.

En definitiva, aquesta relació mostra com aquests pressuposts posen l'èmfasi en el control de la despesa, amb la finalitat d'aconseguir el compliment dels objectius de dèficit, incrementant les exigències per a la tramitació d'expedients que puguin incórrer en aquest supòsit.

Senyories, el Govern està fent els seus deures, és conscient que està demanant sacrificis i esforços i sap que demanar austeritat i alhora major despesa és caure en una contradicció. Gestionar en èpoques de creixement no és difícil, fer-ho amb escassetat és una prova, un repte que només amb determinació i amb la comprensió de la població, tal com han demostrat les urnes, es pot aconseguir. Es tracta d'un pressupost dur, que manté una nítida orientació social, així 3 de cada 4 euros de despesa no financera es destinen a polítiques socials, el 80% dels recursos destinats a conselleries ho són a Salut i Benestar Social i a Educació. Es redueixen principalment les partides destinades a inversions i subvencions, ajudant a accelerar el canvi de model, doncs en matèria de política econòmica no existeixen palanques sota el control d'un planificador, sinó que més aviat hi ha un servei col·lectiu que necessita bones condicions per actuar.

Senyories, cap llei no és inexorable, cap maledicció no és permanent. El país ha mostrat en altres ocasions una extraordinària capacitat de reacció. Sense cap mena de dubte, la situació és delicada i la crisi profunda i llarga, però tal vegada serveixi per extreure una lliçó, els governs han de ser humils, la seva capacitat de controlar l'economia és limitada. El país necessita una política amb major modèstia que posi l'èmfasi en crear les condicions per al creixement econòmic, i la principal d'aquestes condicions és evitar un endeutament excessiu. Si acceptam que l'equilibri pressupostari s'ha de restaurar com a principi regulador bàsic de les finances públiques, per establir un entorn d'estabilitat macroeconòmica dins el qual les empreses i les famílies puguin planificar el seu futur, sense que es vegin afectades per la discrecionalitat de l'acció de govern, estarem posant les bases per al creixement econòmic i per al benestar social. Per altra banda, correspon a les polítiques d'oferta o microeconòmiques, l'obertura dels mercats a la competència que genera els incentius necessaris per estimular la creativitat, la innovació i l'assumpció de riscos generadora d'ocupació i riquesa.

La nostra comunitat ha fet la seva part del treball per assolir el cercle virtuós i al capdavant d'aquesta hi serà el Govern de les Illes Balears, assumint la seva responsabilitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Acabada la intervenció del Sr. Aguiló, passam al debat de les esmenes a la totalitat de devolució.

Esmena a la totalitat, RGE núm. 4656/11, de devolució, presentada pel Grup Parlamentari Socialista als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012.

En primer lloc, passam a la defensa de l'esmena a la totalitat RGE núm. 4656/11 presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vicepresident Aguiló, gràcies per la seva presentació, però deixi'm que faci una primera observació, la més important, el president ens va dir en aquest ple que les seves grans mesures per a la creació d'ocupació eren dues: la Llei d'emprenedors i el pressupost que defensa avui. De la Llei d'emprenedors què li puc dir? No té dotació econòmica, no es pagarà a 25 dies, res de res. I del pressupost?, que és una decepció monumental. Els ha presentat -gràcies i enhorabona-, però aquests comptes desmenteixen el president, zero mesures de creació d'ocupació i zero mesures de reactivació econòmica.

I em sap greu, perquè pensava que venia a debatre el programa polític del Govern per fer front a la crisi en el pitjor moment de la tempesta financera i econòmica, que ha deixat fora de combat vuit governs de la Unió Europea i que, com han assenyalat diferents líders europeus, condiciona el que Europa ha forjat des de la II Guerra Mundial i la nostra moneda, l'euro. Un pressupost per crear els llocs de feina que tan mencionà el Sr. Bauzá abans del mes de maig i que esperen 86.924 persones i les seves famílies de Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca; persones que cerquen confiança i esperança i per això haurien de ser totes elles les protagonistes del pressupost 2012. I és que aquest pressupost ignora que hi ha persones que cerquen feina, ignora que tenim una productivitat cada vegada més baixa, necessitada d'estímul per millorar-la. Els protagonistes malauradament són uns altres. A canvi, les estrelles d'aquests comptes són les amortitzacions, els retalls i el deute. Els figurants són la inversió pública i el foment de l'ocupació. I sent els més alts de la història l'educació i la salut, vectors de la cohesió social, són retallats i qüestionats.

Són xifres que transmeten incertesa, pessimisme i el missatge ideològic més conservador que recordam i que ara detallarem. Mirem les xifres, que també haurien de fer protagonistes els empresaris que se la juguen per crear riquesa i ocupació, les associacions i els sectors que continuen fent país. Vostès haurien de governar per generar ocupació, no ho oblidin,

no per retallar l'estat del benestar i, curiosament, i malgrat la temporada turística, tenim 6.196 persones més a l'atur que fa un any. Tres mesos seguits de pujada d'atur. Un 20% més d'empreses dissoltes respecte de l'any passat quan la mitjana estatal és del 12,5%. I una creació de societats 7 punts per davall de la mitjana.

Davant aquestes xifres vostès no ofereixen cap empena pública als sectors productius sinó un missatge ultra lliberal d'austeritat i de retirar l'administració de l'activitat econòmica. Un missatge que el pensament econòmic resumeix en la paradoxa de Fisher, l'economista de la gran depressió. El seu govern té com a banderes l'austeritat, pagar deute i retirar-se de l'economia. Deia Fisher que si les famílies i les empreses estan endeutades i paguen deute i si els bancs fan el mateix llavors, quin rol ha de jugar el sector públic?, quan l'administració segueix la tendència d'empreses i famílies queda exportar i en això no som els millors.

Per tant, si l'administració no posa llenya al foc quan cap altra no ho pot fer l'economia s'alenteix. Exactament és la seva recepta. Amb l'excusa de l'austeritat estan asfixiant les empreses i les famílies. Amb un 8,5% de creixement, és lògic reduir la inversió pública? Si no inverteixen ara, quan ho faran? I si no ho fan vostès, qui ho farà?

Els polítics, Sr. Aguiló, hem de ser valents i molt més quan són al Govern demostrant que tenim fixat el rumb. La gent espera decisions que són més necessàries que mai, i la resposta que vol la gent és crear ocupació, però tampoc no oblidí que milers de persones han sortit ja als carrers per rebutjar retalls a l'estat del benestar, que semblen la seva única prioritat. Vostès paralitzen l'administració per fer protagonistes les forces invisibles del mercat ignorant els col·lectius que han d'empènyer, que no rebran ni inversions públiques ni ajuts a la formació ni ajuts a la innovació. Quan les coses es posen molt difícils l'administració ha de jugar un paper més actiu, més líder. És temps d'intervenir, de guiar, Sr. President absent, que li aniria bé, crec, escoltar aquest debat.

Això es tradueix, quan parlem de pressupost, a fer polítiques públiques que ajudin a canviar el rumb de l'economia. Vostès fan tot el contrari, redueixen despesa, s'endeuten al màxim, retiren ajuts, deixen de pagar i renuncien a cercar més ingressos; almenys provin de canviar el rumb amb inversió i amb infraestructures, amb accions de reanimació de l'economia i polítiques de creació d'ocupació. Però, zero, absolutament zero d'això en el seu pressupost. Amb més de 85.000 aturats un govern ha de provar de canviar les coses, no pot passar el testimoni a uns altres perquè ho facin. Jo els reconec que el marge és petit, que hem de ser més eficients que mai, que tots volem la reducció del dèficit, però, pensin-s'ho, perquè el que realment volen els mercats, els inversors i sobretot les famílies per poder consumir i invertir són mesures de creixement de l'economia.

Senyores i senyors diputats, hi ha més d'una opció a l'austeritat. Economistes com Pisani o com Klugman declaren que els efectes expansius de l'austeritat sobre l'economia són com creure en una fada de la confiança. La fada de la confiança és el Sr. Aguiló que creu que genera confiança amb les seves tisorades a la despesa pública i a programes socials. De moment, la fórmula del vicepresident ni crea més ocupació ni genera més confiança. I em sap molt de greu, jo vull que les coses vagin millor, però si demana vostè al carrer li diran que estam pitjor que fa sis mesos. Per això, la meua mà continua estesa al diàleg, encara que ni ens han demanat opinió ni ens han rebut per parlar-ne. El Sr. President té una gran majoria, però una mínima ambició, i no la té perquè no vol el diàleg amb els agents socioeconòmics que el moment exigeix precisament, haurien d'entendre que és l'hora de caminar conjuntament.

El pressupost marca el programa polític de la força que governa, mostra les prioritats que tenen, i en tenen poques, molt poques, retallar despesa i deixar de banda inversions i noves infraestructures i ofegar els interlocutors necessaris, els sindicats. Som conscient del pacte per a la consolidació fiscal, la reducció del dèficit i també de les instruccions per a la gestió de la crisi que es fa des d'Europa, però per això han estat elegits, per fixar solucions, i nosaltres en veim poquíssimes. I vull dir que aquestes xifres de reducció del dèficit són absolutament exagerades i ofegaran encara més l'economia i la nostra societat.

Vostès han estat, a més, poc rigorosos fent uns pressuposts irrealistes amb partides on manquen recursos, com la de les escolletes de 0 a 3 anys, i com que el que diuen no quadra en el paper vostès també preveuen gastar el que no tenen, endeutar-se fins el màxim legal, 355 milions de nou deute a les Illes Balears. Si en cinc mesos de govern només han aconseguit 100 milions d'euros en crèdits, sap vostè quants n'han pressupostat el 2012?, 900 milions. I si en cinc mesos només n'han firmat 100, tenen la certesa i la confiança de poder-ne signar 900 l'any que ve? Perquè si no els té farà un forat o bé retallarà encara més l'estat del benestar. Per tant, expliqui'ns-ho. I allò que és més greu, uns pressuposts que pugen un 8,5% i arriben a 3.575 milions d'euros no haurien de ser els més durs de la història d'aquesta comunitat. I, per què s'han endeutat fins el màxim legal?, endeutar-se el màxim, com va fer el govern anterior, per fer escola i millorar la sanitat pública té raó de ser, però, endeutar-se al màxim i retallar alhora en educació, en sanitat i en polítiques socials és sinònim d'empobrir prestacions dels que més ho necessiten.

(Petit aldarull a la sala)

Saben que els passa? Que vostès, que vostès van de rebaixes a l'estat del benestar, vostès ni cerquen pactes ni combaten l'atur, al contrari, les inversions són una figura decorativa, les inversions educatives són residuals, l'activació econòmica no l'ensumam per cap banda, la xifra que destinen a les persones per ajudar-les a trobar feina és una ofensa. I què li he de dir de les polítiques socials?, que ni planifiquen la Llei de dependència, ni paguen als col·lectius del tercer sector, retallen el transport escolar i no continuen apostant per les polítiques socials que feien els consells insulars.

Tenen el suport dels vots, els tenen per crear ocupació i per reactivar l'economia o, algú entre els seus diputats i el seu govern creu que els votaren per dir al Parlament que l'administració s'havia de retirar de la vida productiva?, creuen que els varen votar per retallar la sanitat i l'educació pública? Retirar-se de l'economia productiva i retallar l'estat del benestar provocarà més mal al nostre malalt. Aquests pressuposts són profundament ideològics perquè en temps de crisi creada, per cert, pels mercats i per la desregulació, proposen vostès més desregulació i menys intervenció. Desregular ara es diu austeritat, que no es tradueix en polítiques per a les persones com demostra que hagin preferit pagar el Palau de congressos abans que el tercer sector. I ai l'atur era la seva preocupació i la primera responsabilitat del Sr. Bauzá, el pressupost ho ha oblidat.

Mirin, el suport als autònoms baixa un 43%; a les cooperatives i l'economia social baixa un 73%; a les persones aturades en polítiques actives d'ocupació baixa un 26% i amb zero aportació de la comunitat autònoma; no han assignat incentius a la contractació, han suprimit tot el programa, ni més ni menys. Benvinguda austeritat si els efectes són de més malestar per als ciutadans. Sis mesos d'austeritat i tres mesos de pujada d'atur, no rimen, Sr. Aguiló, són una mala recepta social, una recepta, a més, que va contra la identitat perquè baixen en un 6,5% el pressupost per a cultura, o contra la cohesió social perquè no garanteixen el pagament del 50% del descompte de residents del transport marítim o eliminen sectors empresarials consolidats com les fires, a les quals eliminen les aportacions.

Jo els vull demanar, en quins sectors creuen vostès?, quins sectors creuen que ens poden fer sortir de la crisi? No han apostat per res en concret en aquest pressupost sinó que la seva austeritat va acompanyada d'anuncis als mitjans on expliquen que uns altres, uns que tenen les portes obertes sempre al Consolat, ens salvaran, ens treuran de la crisi, però, vostès no fan cap proposta des de l'administració, o és que són simples espectadors de l'especulació que ja sabem els efectes que té?

En la investidura del Sr. Bauzá un dels temes estrella va ser l'educació, les autopistes de l'educació. Cinc mesos després d'autopistes zero, camins rurals de l'educació pública és el que hi ha en aquests pressuposts. El conseller d'Educació, també absent en aquest debat, ha tret la tisora i estalvia a càrrec dels infants i adolescents de les escoles públiques i a càrrec de la nostra universitat, retalla 100 milions als que no poden defensar-se. El més greu és que ha retallat tots els programes de la diversitat, de suport i d'integració dels infants. El més greu és que estant a la cua del fracàs escolar llevam l'acompanyament als infants que tenen dificultats. Sembren més fracàs escolar i ens posaran encara més a la cua en educació.

A l'única dona del Govern li falten més de 200 milions d'euros per complir el pressupostat. Els mitjans de comunicació cada dia li anuncien nous retalls, un dia retallen els ajuts per al transport dels pacients entre illes, un altre creen una targeta sanitària per iniciar el copagament, un altre fan pagar pel menjar als hospitals. Són retalls a la qualitat i als drets del pacient, ens ho nega, però basta llegir el Pla ib-salut 2020 per entendre que obrin la porta a la privatització de la sanitat.

Sr. Aguiló, sap vostè si el Sr. Bauzá encara creu en les autopistes de l'educació? Sap vostè si encara creu en la sanitat pública, gratuïta i universal? Perquè no ho sembla. En aquest pressupost no ho contempla perquè fa pagar per accedir a la sanitat. A Balears la sanitat serà pública, però no gratuïta. Vostè, vostès posen peatges a l'educació pública i a la sanitat.

I què s'ha fet de la resta del pressupost? Malgrat tenir millor finançament dediquen un 30% menys a inversions perquè pensen que l'administració pública es pot substituir per la iniciativa privada, pugen les taxes turístiques i el transport públic, fan menys despesa i es concentren a pagar deute, i tot sense diàleg. El resultat és una manca d'ambició política impressionant. Reclam polítiques per donar confiança no professors disfressats de comptables que ens portin a la ruïna social.

Vostès tornen a creure en els apòstols de la destrucció del territori com a model per crear riquesa. Si vostès volien crear acords per als pròxims quaranta anys, com va anunciar a la investidura, idò han començat per la política de més curt termini que existeix, la de "Balears està en venda", esllògan per sortir de la crisi, però han de saber que nosaltres, com a mínim nosaltres, hem marcat línies vermelles, la primera, creïn ocupació i després cap passa enera en polítiques de cohesió social i manteniment de l'estat del benestar i tampoc no deixarem passar polítiques de més ciment i especulació a la carta.

Miri, la crisi l'aguanten els mateixos de sempre i ho fan perquè els governs conservadors europeus així ens ho han dictat i vostès ni una mesura tributària, de les que permeten les nostres competències, no han inclòs en aquests comptes, ni una. Hi ha altres maneres de gestionar la crisi i la primera és la via impositiva, demani a la gent que més té un esforç suplementari, podem recaptar més aplicant l'impost del patrimoni, del medi ambient per a les grans empreses, pujant el tram autonòmic de l'IRPF a les rendes més altes, amb els impostos de transmissions, patrimonials, successions i donacions.

Segon aspecte, el nou model de finançament és una gran passa, però s'ha de reclamar, s'ha de lluitar, i vostès això no ho fan, han regalat ja 240 milions del fons de competitivitat, els han regalat i estan a punt de perdre 400 milions de les inversions estatutàries que s'han de tancar abans que acabi aquest any, i encara no les han negociades. Vostès fa sis mesos que governen i no han fet res.

Jo els faig un anunci, els donarem suport a tota nova iniciativa que millori el finançament. Per tant, vagin a Madrid, lluitin amb el Sr. Rajoy, en això serem lleials, però vostès ara han de demostrar que volen el millor per a les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats. Sr. President, acab. Volem una administració més eficient, més austera, però ens negam que la utilitzin com a excusa per retallar les polítiques socials, en l'educació i en la sanitat. Hem de combatre la crisi amb més cohesió social, no empobrint la qualitat i les prestacions dels serveis. Vostè té el repte, vostè -em referesc al Sr. Bauzá que no és a l'hemicicle-, el Sr. Bauzá té el repte d'estar a l'altura de les circumstàncies, que són excepcionals, i això reclama dues coses. La primera, ambició, ambició per demanar a Madrid i a Europa que l'austeritat pot anar de la mà de mesures públiques de reactivació de l'economia, ambició també per demanar una profunda reforma fiscal; i sortir de la crisi, des del nostre punt de vista, passa també perquè vostès demanin al Sr. Rajoy que faci contribuir als que més tenen per sortir d'aquesta situació.

En segon lloc, diàleg i consens, que estiguin a l'alçada del càrrec perquè el país ho exigeix, dialoguin amb els agents econòmics i socials amb sindicats i associacions empresarials, respectin les regles del joc, aquest parlament i aquesta oposició. Depèn de vostès que Balears tenguin una veu comuna en aquesta crisi perquè sembla que han cregut que l'Estat són vostès i només vostès. Però no es basten tots sols per sortir-ne. Vostès passaran, però l'administració i tots els agents socioeconòmics quedaran i, per tant, donin joc. Els deman que tenguin visió i ambició.

Paradoxalment aquest pressupost és el més alt i el més antisocial de la història de les Illes Balears, no siguin espectadors, actiuin. El Sr. Bauzá s'ha de posar al front d'una vegada perquè tenen paralitzada l'administració, no estiguin rere les trinxeres esperant que això s'arregli posant-ho tot a la venda, ara toca treure el cap i exposar-se que la història i els ciutadans els jutgin. De moment el seu primer objectiu, que compartim, el de crear ocupació no es resol amb aquest pressupost i el temps passa aviat, molt aviat. Avui han perdut una nova oportunitat perquè amb aquest pressupost destruiran més llocs de feina, més esperança i confiança de moltes famílies.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

Esmena a la totalitat, RGE núm. 4576/11, de devolució, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca als pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012.

En segon lloc passam a la defensa de l'esmena a la totalitat RGE núm. 4576/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Avui debatem la mesura, allò que el president del Govern va contestar a una portaveu de l'oposició dient que era el que ens havia de salvar de la crisi, el que havia de resoldre tots els problemes d'aquest país. i no hi és, no li interessa al president d'aquest país què opinen els altres de la seva mesura. Això ja és molt simptomàtic i diu molt de tot el que ens ha explicat el vicepresident en la presentació dels pressuposts. Al·lucinant, al·lucinant. Jo entenc perfectament que vostè pugui tenir un ressentiment personal amb anteriors consellers, ho entenc, i fins i tot li recomanaria que li digués a la seva cap de premsa i a la seva cap de Gabinet que els muntin una sèrie de debats públics o en privat o damunt un ring de boxa, on vulguin, però em pareix al·lucinant que es destini la meitat del discurs de la presentació dels pressuposts, d'allò que ha de ser la política del proper govern, parlant d'una persona que no és aquí. A mi m'ha semblat al·lucinant, però és veritat que cadascú fa les coses així com pot o així com vol, i nosaltres també ho farem a la nostra manera. Evidentment, com sempre.

Ens presenta un canvi radical a la política econòmica, però és que aquest canvi radical seria creïble si el Partit Popular l'hagués defensat durant molt de temps. No podem gastar, no podem gastar, no podem gastar, ... però és que el Partit Popular en aquesta casa fins al darrer moment de la passada legislatura trobava que gastàvem massa poc, trobava que gastàvem massa poc. Llavors hi va haver un moment que van tenir problemes dins el Partit Popular d'una altra institució i en un moment donat varen decidir "ara no podem gastar", i llavors va sortir la que havia de ser candidata del consell que ens havíem d'aprimar i tots ens hem d'aprimar, però fins al darrer moment abans de les eleccions no gastàvem prou mai, no gastàvem prou mai. Per tant el seu discurs d'austeritat seria creïble si se l'haguessin cregut, però és que no se'l creien ni els seus.

Ben igual que en agricultura. Ara ens ve a dir que a l'agricultura es pot incrementar la productivitat sense res. I qui és el conseller d'Agricultura?, i què demanava l'actual conseller d'Agricultura la passada legislatura? Doblers i més doblers.

(Remor de veus)

Però aquest senyor li diu que no, aquest senyor li ha dit que no. No, no..., no hi són.

(Continua la remor de veus)

Jo no sé si és que no tenen una visió global. No, no és vera que n'hi hagi més, l'han enganat, l'han enganat, no és vera que n'hi hagi més.

Per tant el que sí tenim clar és que vostè té dos objectius: reduir el dèficit i l'equilibri pressupostari. En canvi els nostres són uns altres: és impulsar l'economia, és mantenir l'estat del benestar, fins i tot si és necessari a costa de no reduir el dèficit.

(Més remor de veus)

I no pagar, el que no ha pagat és el Partit Popular; a aquells a qui munten enrenou aquí a fora perquè no paguen és a vostès. Abans anaven pagant, no tot...

EL SR. PRESIDENT:

A veure, per favor, per favor...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

...no tot però anaven pagant.

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Anaven pagant. Per tant avui que més que mai és necessari un impuls a l'economia i crear llocs de treball, i riquesa per a tothom, per a tothom, no ajudar a quatre rics o fer quatre nous rics, riquesa per a tothom, per a tota la societat, avui més que mai, que és imprescindible mantenir l'estat del benestar i garantir els serveis bàsics destinats a les famílies i a persones com les que hi havia aquí a fora i altres que no poden venir però que també ho estan passant malament, idò avui més que mai el pressupost, la mesura, no diu res d'aquestes coses.

La política del govern del Partit Popular són uns pressupostos que no retallen, diuen, però que no garanteixen cap ni una de les mesures; fins i tot són contradictoris amb tots els anuncis i discursos que ha fet el mateix govern: ens ha presentat uns pressupostos durs, hi estam d'acord, són molt durs. Ens ha dit que eren realistes; jo crec que el Govern no els ha mirat tots, a vegades fins i tot dubt si el conseller responsable dels pressupostos s'ha mirat quina és la realitat del carrer, la realitat econòmica, la realitat social... Estic contenta que vengui, president, perquè l'havia criticat per no ser aquí... Dubt que en sigui realment conscient. I també se'ns ha dit que no hi havia cap retallada ni una, fins i tot se'ns va dir que era una forma valenta de fer pressupostos. Jo, Sr. Vicepresident, crec que no és una forma valenta de fer pressupostos, que és una temeritat fer uns pressupostos com aquests en les circumstàncies en què estam aquí a fora.

Per tant amb aquest camí que ens ha marcat avui el vicepresident i amb els documents que havíem estat analitzant fins ara, amb aquest camí no només aprimarem el consell insular, com voldria la Sra. Salom, sinó que van camí d'eliminar els consells, d'eliminar ajuntaments, i fins i tot de fer desaparèixer la comunitat autònoma.

(Petit aldarull a la sala)

Anam camí d'això, perquè vostès totes les coses que pensen fer sempre n'hi ha un per damunt que ho pot fer millor. Li demanaven temes d'ocupació: "depèn de l'Estat", ara aquí hi ha l'Estat..., el Sr. Mariano, veurà com serà responsabilitat d'Europa. El Partit Popular no és responsable de res mai.

Però m'agradaria també parlar dels ingressos, del realisme dels ingressos. 3.674 milions d'euros, els més alts d'aquesta història, però, però, que una part de les que nosaltres pensam que podria ser més elevada, els impostos directes, els que graven la riquesa i no el consum, són extraordinàriament baixos. Avui ha dit que farà un decret llei; jo em deman: un decret llei serveix per fer impostos?, un decret llei no és una mesura transitòria?, no s'ha de fer una llei?; o només farem impostos transitòriament, si de cas? Bé, en això supòs que hi haurà d'entrar a un moment o a l'altre, amb el que ha anunciat avui, eh?

Jo sincerament també pens que pressuposten a la baixa els ingressos. Les estatutàries no hi són, no sé si per fer un favor al Sr. Rajoy, de dir "no les posarem perquè si les posam i llavors no ens les dona..."; o que realment esperen a tenir-les fermades, que també és una exageració. Però alguns ingressos no hi són, i això crec que preocupa, a nosaltres ens preocupa, perquè a part que no hi puguin ser i no sabem després en què se'ls poden gastar, una part d'aquests ingressos serveix per comptar quina quantitat de doblers es destinen als ajuntaments, sobre els ingressos propis es destina un percentatge als ajuntaments. I hi ha altres coses. Per tant ens temem que amagant alguna part d'aquests ingressos justifiquen més retallades innecessàries. Vostè sap que dels ingressos propis se'n destina una part als ajuntaments i a cooperació; si amagam els ingressos propis... Ja sé que vostè em dirà "és que surten i abans no"; no, no, són ingressos, hi han de ser, sobre el pressupost, l'entrada i la sortida, i no hi són. Per tant aquí ja començam a enganar la cooperació però començam a enganar els ajuntaments, i ens preocupa, ens preocupa perquè aquest senyor havia de ser el batle de totes les Illes Balears, volia ser el batle de totes les Illes Balears, i comença retallant ingressos per als ajuntaments. Per tant això és preocupant.

Com el deute. El deute a nosaltres no ens preocupa, perquè el deute ben planificat es va pagant i ja està.

(Remor de veus)

No, clar!, l'any que ve pagarà vostè un deute que el Sr. Matas va decidir que la major part s'havia de pagar el 2012, i clar, és així, sí senyor, la major part que abonen l'any que ve és un deute del Sr. Matas.

(Més remor de veus)

Però és igual. Els bons patriòtics no hi són, dins la devolució aquesta del deute, ni fer-hi a prop, són d'un altre capítol. No, no els hi té, no els hi té.

Llavors m'explicarà d'on surten aquests 200 i busques de milions d'euros que ha de pagar d'interessos l'any que ve, m'ho ha d'explicar, perquè si el 2010 n'han gastat 80; el 2009, 90, amb 4.500 milions d'euros de dèficit; 900 milions d'euros més, prop de tres vegades el que s'ha gastat, d'interessos? M'ha d'explicar què fa comptes fer, si fa comptes tornar més deute del previst, encara, que això encara seria preocupant. Per tant vostès s'endeutaran, demanaran 922 milions d'euros al banc. Ja sé que em dirà que només són 500 i cosa; no, vostè n'haurà de firmar 922, si és que els firma, si és que els firma, perquè això és una altra de les coses: quan vostè diu que hi ha incertesa en alguns ingressos, vol dir que aquests 922 milions d'euros no

està segur si els firmarà o no?, si els posa aquí damunt per acabar de quadrar quatre nombres i ja acabarem de retallar després? És això el que vol dir? M'agradaria que ens ho explicàs.

Però així i tot li dic que no li criticam el deute, pensam que quan s'ha de fer s'ha de fer, i ara és necessari. Li criticam que ho criticassin vostès i ho facin, però res més, criticam la demagògia del Partit Popular.

I és evident que s'ha de fer així perquè els recursos són els que són. Vostès no han volgut incloure pujades d'impostos dins el pressupost, ho han volgut fer així. El seu objectiu és reducció del dèficit públic, allò prioritari és reduir el dèficit públic, però això ho farem a costa dels serveis bàsics, perquè no volem -de moment, ara veurem què faran- pujar impostos. Tot això li va bé, l'objectiu d'estabilitat marcat. No sé si era aquí quan deia que han de tancar un cercle que havien de tancar; tancam l'objectiu: ara tenim el Sr. Bauzá, llavors farem content el Sr. Rajoy i reduïm dèficit. Era aquest, el cercle virtuós que havien de tancar?, a costa de tots els que queden fora del cercle? Ho deu ser. Per tant a nosaltres ens preocupa.

I ens preocupa, ja li hem anunciat que presentaríem esmenes en aquest sentit dels impostos, ho ha vist per la premsa i ja ho veurà després en forma d'esmenes concretes, però és curiós: els impostos, allò que grava qui més té, no ho podem fer perquè, clar, n'hi ha que no ho poden pagar; en canvi les taxes, les taxes sí que puguen, i vengal! No l'IPC, com diu el "d'allò", no!, hi ha pujades ben substancials: els 10 euros de la targeta sanitària és que no té nom, no té nom. És que m'espanta que hagin estat capaços de fer una cosa d'aquestes. Però és que n'hi ha moltes altres; fins i tot faran pagar taxes a ajuntaments i consells, que no n'havien pagat mai. No es conformen a destinar-los manco doblers de la partida que compten -n'amaguen perquè el percentatge no sigui tants de doblers-, els baixen el percentatge del 0,7 al 0,5 i llavors a sobre els fan pagar coses que no havia pagat mai, als ajuntaments i als consells. No li basta.

Però és que és en tot. S'han omplert la boca de donar suport als emprenedors -emprenedors, emprenedors, emprenedors-, i sí, miri quin suport: l'any que ve qui vulgui muntar un hotel, qui vulgui muntar un bar, qui vulgui obrir un restaurant, qui faci el traspàs a un altre haurà de pagar més. Això és el gran suport als emprenedors, hauran de pagar un 30% més del que pagaven; el suport als emprenedors per a aquesta gent és incrementar-los els costos. Posar aire condicionat també puja un 40% de les taxes -han de mirar els nombres que publicam damunt el "daixò".

I bé, allò de la insularitat ja no té nom: tants d'anys de discutir i de reclamar indemnitzacions per minorar els costos d'insularitat i vénen ells i la graven un 15%: els pescadors que tenen els ports a les Illes Balears hauran de pagar un 15% més del que pagaven fins ara; els passatgers, les mercaderies dels ports de Ciutadella i de Sant Antoni hauran de pagar un 15% més, Ciutadella i Sant Antoni que no tenen insularitat, tenen doble insularitat, idò pagaran més, això gràcies al Partit Popular. Aquesta és la seva política. No podem fer impostos però podem posar taxes, que pagui tothom; els que tenen molt no, tots. Ha de pagar sempre a costa dels treballadors, dels que fan feina, però..., això és la teoria que ens explicava el vicepresident fa un moment.

També ens deia el vicepresident que el debat no pot ser quant es gasta. D'acord, no pot ser quant es gasta, s'ha de saber com i en què es gasta, i nosaltres entenem que gastar el mateix que s'ha gastat fins ara en temes de dependència, que sabem exactament què costen, hauria de ser damunt el pressupost; el quant ja no és incrementar, és mantenir allò que hi havia; el quant és que a salut, a salut, no redueixin. No li demanam incrementar, li demanam mantenir allò que és necessari perquè els ciutadans que no es poden pagar un metge privat puguin continuar tenint aquests serveis, i amb la seva teoria l'any que ve n'hi haurà molts que si no es poden pagar un metge privat alguns serveis em sembla que no hi seran. Per tant no és -té raó- no és la discussió només de dir quant, sinó com i en què.

I el com i el què es fa difícil perquè vós heu decidit -vós i el vostre equip- heu decidit que el què és reduir dèficit, reduir dèficit; això és el què; a costa dels treballadors autònoms, dels empresaris emprenedors, de les famílies que no poden arribar a final de mes, dels discapacitats, a costa de moltes d'aquestes coses.

En educació, què vol que li digui? Sense educació no hi ha futur, deia el seu president, i meu també encara que qualque estona no ho pareixi; sense educació no hi ha futur, i no hi ha millor inversió que aquella que feim en educació. 118 milions manco del que s'ha gastat enguany, surt als nombres. No hi creim gaire, tampoc, en l'educació; o creim en l'educació quan un se la pot pagar? Quant ens gastam perquè hi pugui anar tothom?, perquè tothom pugui tenir accés a tots els serveis necessaris d'educació, d'universitat, de recerca? Tot això és bàsic.

Per tant en el seu pressupost no hi ha res de tot això, no aposta pel manteniment de l'estat del benestar, no aposta per la salut, no aposta per l'educació, però és que tampoc no aposta ni per l'economia, ni per les polítiques actives d'ocupació. Res de tot això hi ha al seu pressupost, res. Fins i tot -vostè diu que està en contra de subvencions- fins i tot el Pla d'indústria, que pareixia que alguna part, tampoc, tampoc. Energia, estalvi energètic, jo crec que el gran estalvi que faran deu ser apagar llums i la calefacció, perquè en estalvi energètic i en energies renovables ha reduït més d'un 80% del pressupost. No sé què vol fer; jo sincerament crec que espera que el qui s'ho pot pagar de la seva butxaca ho tindrà, com sempre, i en canvi el gran mèrit de la democràcia d'aquests darrers trenta anys, que era governar per a tothom i aconseguir que tothom tengués les mateixes oportunitats, no hi seria.

Perquè vostè ens parla d'austeritat, i fa un moment parlaven de lloguers, deia "reduir d'un lloguer", no sé de quin lloguer... Perdoni, el còmput de lloguers puja un 20% l'any que ve; l'epígraf de lloguers del global de la comunitat autònoma puja un 20% en un moment en què els lloguers baixen.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Per tant..., ui! Sr. President, faré un esforç. Per tant no ens conti moltes històries. L'austeritat no és tanta com la que vostès ens volen dir. Com tampoc no hi és, per exemple, a Vicepresidència, perdó, a Presidència, a la Conselleria de Presidència; mentre pràcticament rebaixen totes aquestes partides importants, des del nostre punt de vista, per mantenir l'estat del benestar, per mantenir una educació de qualitat per a tothom, per a tothom, no només per als que s'ho poden pagar, per mantenir els serveis sanitaris possibles, per fer possible incentius a treballadors i a empresaris, mentre no hi ha res de tot això en canvi a Presidència puguen coses que no hi importa, i estudis i treballs tècnics i retribucions d'assessors també puguen.

I vostè deia també que han reduït partides ampliables. Sí que és vera, que n'han reduïdes, i moltes; és curiós, però la de càrrecs públics, no. Que no són prou, vostès?; no ha dit que no n'havien de tenir més? I aquesta per què continua essent ampliable?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, (...).

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, ja acab, Sr. President. Bé, en definitiva jo crec que amb aquestes polítiques que vostès ens marquen aquí el Govern no té projecte; l'únic projecte que s'intueix darrere aquest pressupost és tornar al "desenvolupisme" d'anys anteriors, i crec que això sí que seria un gran error.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyories, parlem una mica de temes més concrets.

En primer lloc la veritat és que pens que estar una sèrie d'anys al Govern ha de servir per aprendre, ha de servir per recollir les lliçons, i efectivament jo crec que nosaltres hem recollit les lliçons pel que vostès varen fer, i el que varen fer va ser una política que tenia un recorregut determinat, un recorregut que s'acabava. Podíem recórrer al crèdit durant un any, durant dos; el tercer ja començava a ser difícil i, el quart, impossible. Aquesta és la realitat del que es va fer. Pensem que quan vostès varen entrar al Govern el deute de la comunitat era del 6,9%; ara estam en el 17,1%. O posam fi a això o no podem fer res de res. Efectivament la comunitat autònoma pot desaparèixer si es continuava d'aquesta manera.

L'any 2007 el pressupost feia una previsió d'ingressos financers de menys de 100 milions d'euros; el 2008, varen pujar a 413; el 2009, a 741 i en realitat se'n varen anar a més de 1.000, i el 2010, una altra vegada varen arribar als 700.

Aquest fet, aquesta realitat, aquesta política és la que marca aquests pressupostos. Marca una pressupostos amb unes partides importants de més 750 milions... s'han d'adreçar a tornar deute i a pagar interessos. Per què pagar interessos? Per què augmentar la partida d'interessos? Idò, carai!, perquè si augmenta l'endeutament augmenten els interessos que s'han de pagar, així de clar, és que són faves comptades, més fàcil impossible.

De fet, vostès mateixos poden fer els càlculs, treguin la quantitat del deute, apliquin-li el tipus d'interès de mercat i veuran que surt la quantitat que està pressupostada en el document que avui presentam. Efectivament, puguen perquè puja molt l'endeutament, perquè puja moltíssim l'endeutament.

Quant a la renovació del deute, més de 560 milions d'euros, s'han de renovar de deute, més 560 milions d'euros i això no és pagar als bancs, és pagar a les famílies i a les persones perquè una bona part d'aquests doblers són els bons patriòtics que es varen emetre l'any passat i per tant, l'única manera de crear confiança és tornar aquestes quantitats a les persones que varen confiar en un moment donat en el Govern, segurament hi varen confiar perquè hi havia unes eleccions a la cantonada.

Si restam aquestes quantitats... el pressupost, efectivament és un pressupost dur, és un pressupost difícil, i és un pressupost que demana sacrificis i transformacions, canvis, però aquests canvis no s'han de veure en cap moment en clau de pessimisme, sinó tot el contrari, altres països més avançats que nosaltres han viscut situacions semblants.

Vull recordar que els països del nord d'Europa -Suècia, Dinamarca- varen estar a punt de fer fallida a principis dels anys 90 i justament amb la combinació de polítiques que posam damunt la taula des de fa uns mesos, justament aquesta combinació de polítiques és la fórmula que varen emprar per aconseguir mantenir un estat de benestar que és l'enveja de tot Europa, justament per això.

I justament per això aquests pressupostos són clarament socials, per una banda perquè dediquen una part molt important dels recursos a temes directament socials, però per una altra banda, perquè són uns pressupostos sostenibles, uns pressupostos que es poden mantenir en el temps, uns pressupostos que desfan la situació anterior per ser més sòlids i més segurs de cara al futur.

La veritat és que la crítica que em fan, és bàsicament contradictòria. Em sap greu, però és així. Per una banda, demanen més despesa, per una altra, també demanen més austeritat, les dues no es poden donar al mateix temps. El que s'ha de fer és gestionar bé i gestionar bé significa que amb menys quantitat es poden aconseguir els mateixos i millors resultats.

Parlam d'educació, les autopistes de l'educació, efectivament, pensam que amb quantitats més limitades els resultats poden ser millors. De fet, els resultats que tenim ara, avui per avui, no són especialment brillants i no són especialment brillants, la passada en què les partides s'han incrementat any rere any, sense que això tengués una plasmació clara en els resultats. Significa que hi ha marge de maniobra, significa que es poden fer les coses d'una altra manera.

Em demanen inversió pública, en què quedam?, hem de fer uns pressupostos ajustats, hem de fer uns pressupostos realistes i que guanyin credibilitat o feim promeses que sabem que no podem complir? Podem fer carreteres..., perquè en tenc un grapat damunt la taula, carreteres, hi podem posar centres públics, hi podem posar edificis turístics que estan damunt els papers, que se'ns varen iniciar les obres i que no s'han arribat a pagar mai, o és millor pagar allò i posar en marxa un programa d'estabilitat que ens permeti donar la credibilitat suficient com perquè tot aquell que s'acosti al Govern sàpiga que podrà cobrar en temps i forma? És important fer aquestes coses. És important dur aquesta direcció.

La veritat és que, amb la crítica, jo em deman: on eren vostès el 10 de maig del 2010 quan es va canviar la política econòmica a Espanya i per extensió també a les Balears? On eren? Varen canviar de política econòmica també. Vostès varen plantejar un pressupost que era més baix el 2010 que el 2009, per què varen plantejar un pressupost que era més baix?, justament perquè requerien un reequilibri.

Si he fet referència al conseller anterior, del qual crec que puc dir que soc company i amic, és perquè bàsicament representava la vostra política econòmica, la política econòmica del govern anterior, bàsicament per això. Per una banda bravejava de tenir més endeutament, pensava que era la fórmula adequada, quan aquesta es va esgotar, de fet no es va poder fer el pressupost de 2011 perquè ja es varen esgotar les fórmules d'endeutament i per això no es va poder fer i per l'altra, deia que pujar impostos era una política econòmica equivocada. Vostès varen tenir quatre anys per pujar els impostos, quatre anys que haguessin pogut pujar els impostos als riscos, per què no ho varen fer? És possible que aquesta fórmula no sigui la millor i és possible que no sigui la millor perquè en moltes ocasions no ha donat bons resultats.

En definitiva, demanar austeritat i a l'hora incrementar la despesa és caure en una contradicció, no és una qüestió ideològica, és una contradicció, una autèntica contradicció, una contradicció que ens du a un camí sense sortida. D'aquesta manera els pressupostos que ara discutim son uns pressupostos que intenten rompre aquest cercle viciós de no deixar sortida cap al futur i canviar-lo per un cercle virtuós on, per una banda, l'administració ha de ser més eficient, necessàriament eficient, ha de tenir més competitivitat la mateixa administració, ha de fer més amb menys recursos i, per una altra banda, ha de deixar

pas que l'acció dels individus, de les famílies i de les persones, tinguin un major protagonisme i ho he dit abans en el discurs: sense que el govern triï els guanyadors.

Els guanyadors seran aquells que duguin accions que realment agradin al públic, que siguin més eficients, que siguin més productius i que per tant, generin més llocs d'ocupació i siguin capaços de generar la riquesa que necessitam per mantenir no només el nivell de vida, sinó també l'estat de benestar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de rèplica, té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Bé, a veure, no sabia si tenia capacitat de sorprendre'm més i vostè de cada vegada em sorprèn més. Ens vénen aquí, a un debat de pressupostos, on el president del Govern passa olímpicament del debat, molts de consellers ni escolten i vostè ve aquí a fer una rèplica on no contesta absolutament res d'un plantejament que ha fer l'oposició.

Crec que com a mínim, el primer de tot hauríem de tenir un poc més de respecte a les normes democràtiques, el primer, i ja els ho deman una mica seriosament, perquè ja està bé, perquè ja està bé!

A veure, Sr. Aguiló, vostès i nosaltres no coincidim; no coincidim, és evident. Hem plantejat un diagnòstic. Jo li he dit dues coses en què crec que sí que hem coincidit: tenim un problema de productivitat en aquesta economia i tenim un problema de deute, d'acord? Què fa vostè per arreglar aquestes dues coses en el seu pressuposts? Res. Res, augmenta el deute i no hi ha cap mesura de reactivació econòmica ni perquè la nostra economia sigui més productiva. És vostè qui ens enganya, des que governen ens estan enganyant, des que governen! Varen ser elegits en unes eleccions on deien "crearem ocupació", ni una mesura, duen sis mesos. Quina mesura concreta, quina modificació legislativa, quina aprovació han fet per reactivar l'economia d'aquesta terra? Cap.

Després diuen: seguretat jurídica, quina legislació han modificat? Cap. Ara ens duen un pressupost, un pressupost que havia de ser la panacea per a tot, idè aquest pressupost no serveix per a res d'allò que havien dit. És el que jo li dic, vostès es col·loquen com a espectadors d'allò que succeeix i retiren l'Administració pública i la capacitat d'influir que té l'Administració pública, això és el que li he anat dient avui matí i vostè no ens contestar.

Jo li dic, vostès han estat elegits, efectivament, tenen majoria absoluta, efectivament, això vol dir carta blanca? No. Crec que en una democràcia una mica més profunda, més participativa, jo els ho dic, crec que a més haurien de parlar amb l'oposició, sí, ho crec, crec que, a més, haurien de concertar amb empresaris i sindicats, ho crec. Crec que seria una manera molt millor de fer política. Vostès a aquesta, hi renunciïn, però bé, la volen fer tot sols, bé, idò ens diguin què volen fer, perquè vostè ve aquí a explicar-nos una classe d'economia, ens parla d'economistes que li agraden molt, jo li diré a mi m'agrada Stiglitz, a mi m'agrada, Nobel del 2008, diu. *“La austeridad es una receta para el suicidio y traerá más recesión”*, estudiï-ho també això, volen que parlem d'això?

Podem parlar d'això, bé, en aquest món que és molt canviant i que els partits polítics efectivament ens hem d'adaptar a un món molt canviant i on tenim una crisi econòmica enorme, financera, on els mercats ens comanden, hem de pensar un poquet i hem de dir “bé, en coses ens haurem equivocat”, evidentment, el Partit Socialista ho ha dit i ha fet un programa electoral molt valent i ha dit coses molt clares a les eleccions passades, que no ens hagin votat vol dir que no tenim raó? No, jo ho continuaré defensant, representam molts de ciutadans que ho pensen, que ens estam equivocant i que només amb austeritat no en sortirem!

(Remor de veus)

I que només retallant dèficit no en sortirem i que no només estant obsessionats pel deute no en sortirem. Jo ho pens, sí, i ho defensaré, jo i molts de ciutadans més, i molts de ciutadans que estam disposats a posar la cara per això, Sr. Aguiló.

Però vostè, que és... l'ortodoxa, que ens explica aquí que, en fi, que tot ho arreglaria amb aquest pressupost, vostè no arregla res i com que tenc molt poc temps -desgraciadament- li volia fer un parell d'apreciacions que em semblen fonamentals.

Vostè m'ha dit que tota la culpa és de la nostra herència, bé, això ja és... ja és tremend.

Miri, el Sr. Matas, el recorden? Aquell que encara arrossega el nom de les Illes Balears per tot el món, aquest home que era del Partit Popular, del seu, bé, va governar, aquí hi ha gent que va governar amb ell, eh?, no és que estiguin tan lluny -vostè ha dit “nosaltres aprenem quan governam”, jo n'he après, vostès no ho sé-, aquell govern en un moment de riquesa econòmica i de creació d'ocupació va inflar -inflar- l'economia de les Illes Balears, un efecte bombolla enorme, enorme, un efecte crida enorme perquè era un moment calent de l'economia. Vostès varen invertir en obra pública i en inversió pública més que mai en la història d'aquesta terra. Això ho varen fer vostès, i encara ho pagam, perquè el Palma Arena i tot això ho pagarem encara 30 anys, per tant, no digui que el deute de l'any que ve només és del govern del Pacte de progrés perquè no és cert, perquè no és cert!

(Petit aldarull)

Vostès, de l'època democràtica d'aquest país han governat sempre llevat de vuit anys, d'acord? Sempre llevat de vuit anys. Han governat quasi sempre en bonança econòmica i sempre han inflat i han fet deute. Aquesta és la seva història. Nosaltres hem governat en dues èpoques, una de bonança econòmica i una d'una gran crisi econòmica. En el primer pacte de progrés vàrem deixar superàvit en els comptes públics, aquesta també és la realitat de la gestió de l'esquerra en aquesta comunitat autònoma. La passada legislatura, amb una caiguda d'ingressos de 900 milions d'euros, ens vàrem endeutar i jo n'estic orgullós. És el que havíem de fer i és clar que sí! I és clar que sí!

(Petit aldarull)

A més, no diguin mentides, perquè vostès fan el mateix, el mateix, aquesta és la seva gran contradicció, Sr. Aguiló, perquè si vostè fos coherent amb el que em diu aquí, vostè no augmentaria en 355 milions d'euros, si realment fos valent baixaria el pressupost o el mantindria i no posaria més deute. Faci la retallada que diu que fa i no fa, o no? O no, Sr. Aguiló? Vostè s'endeuta en el màxim que li permet la llei, exactament el mateix que va fer el govern Antich, exactament el mateix, però per fer coses diferents: nosaltres ens vàrem endeutar per educació i sanitat pública i vostès s'endeuten per pagar als bancs. És una decisió seva!, sempre tenen la possibilitat de renegociar, sempre la tenen, aprofitin-la.

(Petit aldarull)

Per tant, és veritat, hem governat tots en aquesta comunitat, vostè bastants més anys que nosaltres. Hem fet coses molt diferents, efectivament. En aquest moment estam en una situació límit, una situació d'una crisi econòmica molt complicada. Vostè ha presentat un pressupost que no serveix ni per reactivar l'economia ni per mantenir l'estat del benestar. M'ha dit: jo continuo creient en l'educació -en les autopistes de l'educació i tot això que ens va contar tan guapo el Sr. Bauzá, que després no es veu reflectit. Jo li dic: és veritat que hem de ser més eficients, és veritat, certament, i més austers, i això és compatible amb el fet que l'Administració pública serveixi per reactivar l'economia i és compatible amb el manteniment de l'estat del benestar. Així ho vàrem fer nosaltres quan vàrem governar.

Ara bé, li diré una cosa: vostè, sap on retalla en educació? No en allò per ser més eficients, vostès retallen tots els programes de suport als infants que necessiten d'un ajut especial per poder progressar en igualtat de condicions uns respecte dels altres i que tota la classe progressi en condicions. Tot això ho eliminen. És aquí on retallen. És una retallada ideològica, Sr. Aguiló. No ho entén això? És una retallada molt ideològica el que fan. Creen una educació pública de tres nivells, que no ho veuen el que fan?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, Sr. President, perdoni, acab tot d'una, però és que a mi m'apassiona debatre quan es pot debatre en aquest parlament. M'agradaria que fos alguna vegada més de les que tenim previstes.

Bé, per tant, en educació pública minven les oportunitats de futur; sanitat pública, exactament el mateix; prestacions socials, exactament el mateix, i cap mesura de reactivació de l'economia.

Per això, li faig una pregunta final, Sr. Aguiló: en aquest pressupost vostè no aposta ni pels discapacitats, ni per les persones dependents, ni pels malalts que necessiten una sanitat pública amb garanties, ni pels infants que necessiten una educació pública amb garanties, no aposta pel emprenedors, no aposta pels autònoms, no aposta pels cooperativistes, no aposta per l'economia social, per qui aposta? Digui-ho.

Com reactivarà l'economia? Com cream ocupació?, que, per cert, ha estat l'absent dels seus discursos, no ha parlat ni una vegada, ni una, ni dels aturats ni de com cream ocupació, s'hi fixa vostè? S'hi fixa, en la situació econòmica que tenim amb 86.000 aturats, que no ha parlat d'això ni una vegada? S'hi ha fixat?, perquè per a mi ha estat molt greu, ha estat el més lamentable d'aquest debat parlamentari.

Per tant, digui'm, a aquest pressupost...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, acab tot d'una, ... amb aquest pressupost com ho feim perquè els 86.000 aturats de les Illes Balears trobin una feina?

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, a part de reduir dèficit i equilibrar el pressupost, fan comptes fer alguna cosa més l'any que ve?, perquè això, per passar les tisesores encara en necessitaria manco de consellers, o no, perquè també necessitarà algú que li faci de... No, és seriós, n'hi ha que riu, és veritat que a vegades pot fer gràcia la manera com diuen les coses, però no en fan gaire de rialles.

A veure, pressuposts sostenibles, pressuposts sostenibles, i el gran fracàs de tot això és que l'anterior govern un any, un any i un any, més deute, de cada any hi havia més deute, els altres també, però és igual, parlem del darrer, ... vostè no ho ha aconseguit, el 2010, no ho ha aconseguit, ens anam a nivells molt més elevats que el 2010. Sí o no? El 2011 menys que el

2010, vostè es posa a nivell molt.... Per tant, aquí ho hauria de mirar a veure per què també. En la seva teoria crec que no importaria, però allò del deute, a mi la resposta que més em preocupa saber és, vostès tenen decidit realment endeutar-se pels doblers que diuen al pressupost? Realment demanaran els 922 milions d'euros que hi ha..., en tornaran uns altres, evidentment, més els que diuen a les empreses públiques que arriben a més d'1 milió?, ho faran? Perquè aquí és on hi ha el drama o hi pot haver un drama encara major en aquesta societat.

Tenen previst fer-ho, això? És capaç de contestar si la seva previsió és o no endeutar-se pels doblers que hi ha allà damunt?, que nosaltres li anirem dient "ha endeutat per tants" però li agraïrem que ho hagi fet, com li hem recriminat que enguany no n'hagi demanat més, perquè aquí hi ha el drama. En aquests moments, no tenim garantit l'estat del benestar, però és que si vostè no ens assegura que demanarà tot el deute que té previst demanar, vol dir que la gent que hi ha fora serà molta més gent, la gent que hi ha fora criticant, vull dir, i amb problemes. Crec que és bàsic que m'ho digui. Crec que un mínim de transparència hi hauria de ser i a això no m'ha contestat. Li ho he demanat abans i no m'ha contestat.

Educació, amb més farem menys..., amb més austeritat vull dir, amb més austeritat farem més coses. Jo ho voldria veure, perquè li puc dir, puc entendre que ..., on ja hi ha una escola no en tornin fer una altra, nova manco. Podem entendre que en infraestructures no s'inverteixi més, però tots els problemes que existeixen dins la societat, tots, tenen un reflex dins l'escola, tots, i tots els problemes s'han d'arreglar des de l'escola, si no, s'hi fixin: problemes de trànsit, educació viària; problemes de drogues, educació per a la salut; problemes d'embarassos femenins, d'embarassos adolescents, educació sexual a les escoles; problemes amb nins que tenen dificultats, que la família no ho veu o que la família els maltracta, on surten?, a les escoles. I és a les escoles on hi ha d'haver aquests programes per resoldre molts dels problemes que quan es detecten a l'escola són petits, i si no s'hi comença des de baix van incrementant i després és un bum de fora.

La cohesió social comença dins les escoles, si llevam els programes per a la cohesió social, per atendre aquells al·lots que no es desenvolupen bé, acabarem com el que passava en els anys quaranta que anaven a l'escola només els bons, acabaven a l'escola els bons. I les xifres de fracàs continuaran. Però jo crec que el fracàs més gros d'una societat és permetre que hi hagi aquests problemes i no donar-los solucions.

Per tant, el gran dubte del pressupost és: s'endeutarà realment vostè per a això? I en temes d'economia, quina altra cosa tenen a fer, a més de fer menys amb més, perquè deia que l'objectiu, ens ha dit abans, com era, "que l'administració ha de ser més eficient", no crec que cobrar la targeta sanitària vulgui dir que l'administració és més eficient, qualque cosa més deu haver de fer. Quines? Quines són reactivar l'economia?

És l'altre gran dubte, tornar les urbanitzacions al litoral? Donar carta blanca per desenvolupar noves urbanitzacions? La seguretat jurídica és això? El que tenguí molt podrà fer, però els altres vos fotreu -amb perdó? Aquests són els dos grans dubtes: si la reactivació de l'economia és a costa de l'especulació i la destrucció del territori i si realment aquests doblers que hi ha en el pressupost per demanar als bancs els demanaran; perquè si no és així, el país -al Govern per ventura li anirà bé, perquè haurà complert els seus objectius, però jo crec que els objectius d'un govern van molt més enllà del dèficit i del deute.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyories. Efectivament, el pressupost de l'any que ve suposa que una part important és refinançament de deute i un petit increment que és molt menor del que era en el passat i que, per tant, és un element que reconduïx els comptes cap a una situació d'equilibri pressupostari, no ho hem d'oblidar, és una situació d'equilibri pressupostari. El darrer pressupost eren més de 630 milions d'euros que preveia de nou increment, ara són 355, per què? Perquè, evidentment, la velocitat de reducció del dèficit hauria de ser la menys accelerada possible, i això ens du a la conclusió que hagués estat molt bé que aquesta reducció hagués començat uns anys abans, perquè si hagués començat uns anys abans, quan es va detectar la crisi, quan les circumstàncies internacionals varen canviar, quan les circumstàncies nacionals varen canviar, tot el procés hagués estat més suau.

I una vegada arribats a aquest punt, evidentment que hem de recórrer al deute, i justament per això els pressuposts han de ser molt creïbles; les famílies que varen depositar la confiança deixant doblers al Govern, han de saber que el Govern complirà amb les seves obligacions i els tornarà els doblers, han de saber això. I si això es fa, es genera la confiança necessària per continuar cap al futur, per donar passes cap al futur.

Franklin, president nord-americà, va dir que si tu volies tenir crèdit no era convenient anar a gastar per allà, era molt més convenient aixecar-se cada dia a les cinc del matí i començar a picar pedra, això ho va dir Franklin, i aquesta és una realitat, una realitat absoluta. Si ara començam a fer les coses ben fetes, podem confiar en el futur; si començam a dur una política on no gastem més del que no podem, podem confiar en el futur; si feim una política realista, que quan fan falta reformes, reformes que en molts casos són evidents, que en molts casos han demanat per activa i per passiva, si som capaços de fer-les, i no ens quedam contents amb el que tenim, que ens ha dut el resultat que tenim, llavors és quan tenim un futur obert i esperançador.

Evidentment, per a això fa falta valentia, fa falta ser conscients de la situació i fa falta un govern que tenguí clar quins són els seus objectius, un govern compacte, un govern unitari i un govern que tenguí una direcció clara. Aquestes condicions es donen i justament per això és pel que podem confiar que els pressuposts de l'any que ve siguin una primera pedra cap a aquest canvi que ens ha de dur a la sostenibilitat, no només de la comunitat autònoma, sinó de les polítiques socials.

Ho he dit abans, hi ha hagut països que ens han precedit en aquesta situació, però el que varen fer va ser rebaixar els impostos, sí senyor; quan es varen trobar -no- a principis dels anys noranta amb una situació extrema varen canviar de polítiques socialdemòcrates o pretesament socialdemòcrates cap a polítiques més ortodoxes, perdoni l'expressió. I des de llavors a Dinamarca, a Suècia, no governen els partits socialistes, governen altre tipus de governs molt més en consonància amb el que tenim aquí. No ho hem d'oblidar, vint anys que han permès refer l'estructura de l'estat del benestar d'una forma més sòlida i més sostenible i, en aquest sentit, fer les coses com toca fer les coses, d'aquesta manera, ens dóna la tranquil·litat que podem aconseguir els crèdits necessaris i podem avançar en la política necessària per dur-la cap endavant.

Reactivació econòmica, em demanen; bé, aquí també ens trobam amb dues alternatives, a què ens referim o a què es refereixen vostès, a subvencions, a suportar qualque empresa en particular, la triam nosaltres l'empresa que hem de suportar, triam el sector que hem de suportar? No senyor, el que volem fer, i estam en això, és marcar unes regles de la competència molt clares perquè sigui el públic qui triï les empreses que han d'anar bé, que seran necessàriament les que són més eficients, les que són més productives i les que donen més seguretat al conjunt del sistema de la societat. No serà el Govern que triarà guanyadors, serà la societat en el seu conjunt, serà vostè quan fa una compra, serà qualsevol persona que estigui inserida en el mercat del dia a dia, en el mercat de la societat diària.

I aquesta és la política que durem a terme i és una política que estam segurs que ens donarà resultats, perquè així ha estat en el passat i així ha estat arreu, sempre ha funcionat així, els exemples contraris són els que no han funcionat. L'alternativa és la que té un recorregut, sí, té un recorregut, és cert, que pot funcionar uns anys, però acaba sempre, sempre, amb el seu propi camí, que s'acaba tenint un final, du a un canvi. I hem d'entendre en aquest sentit que les condicions internacionals han canviat, fins ara els governs tenien molts de ressorts, inclosa la maquineta de fer doblers, ara no la tenen; per tant, també han de ser eficients, també han de participar d'aquesta economia més eficient, també han de fer les coses amb productivitat, mirant el retorn de cada un dels euros que inverteix i no que sigui en funció del que s'estima més, el que sigui a un determinat moment, sinó tenint molt en compte la rendibilitat de cada un dels euros que aporta el públic, que aporta la gent amb els seus impostos, impostos que, com he dit abans, són obligatoris, i per tant qualsevol gestor públic ha d'anar amb molta cura a l'hora de gastar aquests doblers.

Em parla de l'era de Matas, bé, doncs podem dir que d'aquestes amortitzacions que hem de fer enguany, que hem de fer durant l'any 2012, pràcticament el 75, 80% no són d'una època anterior, no són de l'època de quan governava el PP, són justament d'aquests darrers anys. I són justament d'aquests tres darrers anys per un motiu que també s'ha de tenir molt clar: quan es recorre al crèdit per fer inversions, per fer obra pública, el crèdit és a llarg termini, per tant aquells crèdits s'amortitzaran en el futur, els crèdits que es varen fer i emprar per fer carreteres i coses d'aquestes; però quan s'empren per finançar el dia a dia i cada dia recorres amb quantitats majors al crèdit els terminis de venciment cada vegada són més curts, perquè no es fien de tu, perquè cada dia generes un element de desconfiança cap al govern. I per aquest motiu el deute al qual ens hem d'enfrontar els propers anys no és un deute que vengui d'un passat llunyà, és un deute que ve d'un passat molt proper.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. En torn en contra de les esmenes defensades, té la paraula pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular rebutjarà avui les esmenes a la totalitat plantejades pels partits de l'oposició i les rebutjarem amb contundència, amb fermesa, des del convenciment que ens dóna que les receptes pressupostàries que ens dóna l'esquerra són les causants que avui Balears, les seves arques públiques, estiguin en fallida tècnica. Quan sentia els altres portaveus, pensava que érem en el conte d'Alícia en el país de les meravelles, perquè veia uns números i una realitat que no és el que ells ens han deixat, la realitat que vostès ens han deixat suposava que s'ha gastat molt més del que s'ingressava; que els pressuposts eren ficticis; que se superava el dèficit marcat per la Unió Europea per controlar la despesa pública; que no es prenen mesures i que s'enganyava la gent amb grans lliçons magistrals que ens han dut a l'autèntica ruïna. Tan greu era la situació real que el govern anterior, en un exercici d'autoengany intencionat, no va voler saber res del pressupost des de feia dos anys; fa dos anys que aquest parlament, Sr. Vicepresident, no parlava de pressuposts, llevant-nos la funció financera que ens correspon a aquesta cambra de forma il·legal.

Actuaven com en aquell conte infantil d'*El vestit de l'emperador*, on l'emperador anava nu però ell creia que anava cobert amb un vestit d'or, però a diferència del conte, on els seus ciutadans se'n reien, els nostres ciutadans no tenen cap riàlia, perquè, ben al contrari, creuen que s'han rigut d'ells. Per això avui rebutjam amb contundència i amb satisfacció totes les receptes de l'esquerra, els ciutadans ens han dit sí clarament al nostre projecte, tant a nivell autonòmic com ara a les eleccions generals. Ens diuen vostès que els ciutadans estan equivocats, nosaltres creiem que són uns altres els que estan equivocats, i molt equivocats, Sra. Armengol.

La política de la por que han fet durant tota la campanya electoral, de les retallades que avui tornen a repetir, no han estat suportades pels ciutadans, perquè aquí els únics que sí han retallat ha estat l'esquerra, els únics que han retallat els serveis socials; que ens diguin que no reactivam l'economia o que hem de pujar impostos, sincerament a nosaltres ens fa empegueir. Els ciutadans volen que fem el que feim amb aquests pressuposts, volen equilibri pressupostari, volen control del dèficit, que avui precisament tenim una molt bona notícia per a les Illes Balears, precisament pel Govern i per la feina del Govern, volen els ciutadans prioritziació de la despesa social sanitària i educativa, volen austeritat, volen retallada de despesa innecessària i volen que paguem el deute.

En definitiva, rigor, credibilitat i generació de confiança per afrontar la greu i delicada situació del nostre país i per garantir de ver, i no de ficció, els drets socials, a la vegada que donam credibilitat per reactivar l'economia. Per cert, que ara el PSOE presenta un projecte de llei perquè nosaltres no puguem reactivar l'economia, d'una llei que ells varen aprovar per reactivar l'economia, són aquestes receptes que ens dóna l'esquerra?

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Només des de totes aquestes premisses començarem a desfer el camí equivocacat que ens han marcat i que ens continuen intentant marcar, el nostre camí és un altre, té l'aval dels que ja ho varen fer; sempre la dreta a Espanya a tret les castanyes del foc a l'esquerra, encara que aquesta vegada, senyores i senyors diputats, s'han passat. I a més ho fem amb valentia, ho varem presentar en plena campanya electoral i per tant sense amagar res per interessos que no siguin els generals, en el fons, Sr. Vicepresident, l'esquerra està impotent de veure el que vostè ha estat capaç de fer en només cinc mesos.

(Alguns aplaudiments)

Perquè avui, des del Grup Popular, és una bona oportunitat per felicitar-lo per haver fet més en matèria d'economia real i ortodoxa que en els darrers quatre anys d'economia fictícia amb que ens volia delectar o ensarronar el Sr. Manera, ens estimam més l'ortodòxia que el conte de la lletera. Jo no vull deixar de passar, vostè ho ha fet, el que ens deia l'anterior responsable, el Sr. Manera, en el darrer debat de pressuposts que varem tenir el 24 de novembre del 2009, i vull, a més, que la Sra. Mascaró ho torni a sentir, perquè era important, perquè ell fixava una sèrie de models de gestió pressupostària diferent i n'elegia un, ell ens deia: "Es pot optar primer per l'ortodòxia econòmica, és a dir, adaptar les despeses de manera estricta als ingressos, tant ingressos tant gastes, o dit d'una manera, pressupostar amb equilibri". Aquesta és l'ortodòxia que s'aplica en altres moments, en un escenari com el present pensam que no és aconsellable, l'opció -vostè ho ha dit que deia ell- és, clar i llampant, continuar pressupostant amb desequilibri, val a dir, més deute i més dèficit". Ja hem vist que el Sr. Manera no només no s'amagava sinó que en presumia, presumia del deute, presumia del dèficit, en definitiva ens parlava també d'altres opcions, com la pujada d'imposts, que la descartava, deia que no era un bon sistema en moments de crisi econòmica, tot el contrari que ara diu l'esquerra; ens deia que una altra opció, que no va fer, era la de fer ajustaments pressupostaris, retallar partides, reorientar assignacions pressupostàries i modular

projectes, deia que ho feien, però la realitat és que no ho feien. I conclouia i ens deia aquell 24 de novembre del 2009: “És important subratllar que en aquest entorn de dificultats els corollaris de tot plegat els sabem: major dèficit públic i major endeutament, però, al nostre parer, mesures defensables”.

Realment aquesta intervenció era i és l'evidència del canvi de model que aplicam amb aquest pressupost, és un canvi de model radical, i ho veim precisament amb les esmenes a la totalitat. Jo crec que mai en un Parlament, en un debat de pressuposts, s'havia vist tant la diferència de model econòmic. En aquests pressuposts hi ha canvis molt substancials que volem precisar.

Primer, en aquests pressuposts trobam una reducció d'alts càrrecs, d'assessors i de control de la despesa funcional que suposa un estalvi total de 45 milions d'euros respecte de l'any 2010. En alts càrrecs, 3,3 milions d'euros; en assessors, 1,6 milions d'euros anuals, i no tenim comptabilitzats aquí els gerents ni els cogerents ni els alts càrrecs de les empreses públiques.

Segon, en capítol 2 s'ha reduït 1 milió d'euros en viatges i un altre milió més en dietes per a viatges, i també s'ha baixat en 2 milions d'euros els estudis externs a l'administració.

Tercer, el capítol 4, les subvencions a empreses públiques per pagar despesa corrent; és a dir, els alts càrrecs, viatges, estudis, davallen 50 milions d'euros, a excepció de l'ib-salut que augment un 3%, amb un total de 1.145 milions d'euros. Es redueixen també 5 milions d'euros de subvencions corrents a empreses privades.

Quart, el capítol d'inversions també mereix comentari interessant, baixa de 176 a 124, baixa en 50 milions d'euros amb xifres absolutes, però aquesta davallada es produeix en més d'un 50% a les inversions silencioses, que són les denominades inversions immaterials. El pacte destinava 74,5 milions d'euros, i nosaltres el 2012, només 43, 30 milions d'euros més en una despesa que tradicionalment ocultava despesa corrent, ocultava viatges, estudis, cursos, publicitat, més personal, dinars, etcètera. És ja una tradició en aquest Parlament que aquest tipus de despesa es dispari amb l'esquerra i que torni el control d'aquesta partida amb el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I el capítol 7, important reducció d'aportació a les empreses públiques, que passa de 203 milions d'euros a 96.

Tots els capítols davallen, excepte dos, vostè ho ha dit, el capítol 3, d'interessos, i el capítol 9, d'amortitzacions; aquests capítols hipotequen els comptes públics de la nostra comunitat autònoma, en amortitzacions un 714% més, de 69 a 567, i en interessos un 101% més, de 105 a 212. Això suposa que l'augment total del pressupost que ens diu l'esquerra que puja, i és ver, puja un 8%, puja amb xifres absolutes 290 milions d'euros, la realitat fa que davalli, la realitat fa que aquesta pujada sigui fictícia, la realitat és que davalla 310 milions d'euros per haver de pagar aquest endeutament que 1 de cada 5 euros va destinat a pagar els bancs i els particulars dels bons patriòtics, precisament 2 milions d'euros diaris.

L'esquerra ens diu que no ho paguem, que no paguem els estalviadors, els bancs, i la realitat, és clar, que ens digui l'esquerra quan els bancs ens han de deixar més doblers, però és que a més hi ha una reforma constitucional, article 135 de la Constitució, feta fa mesos entre el Partit Popular i el PSOE, on fixa l'obligatorietat i la prioritat absoluta de la despesa del deute públic als bancs, que ni tan sols poden ser objecte d'esmena ni de modificació.

Hem de recordar també que en el 2011, que hi havia un pressupost prorrogats, la forma que tenien d'amortitzar el deute, perquè va pujar, el 2010 eren 69 milions, el 2011 eren 170, nosaltres no ho sabíem perquè estaven amagats els pressuposts, el que va fer el Sr. Manera és bloquejar els convenis de carreteres amb els consells insulars, sense dir res als consells insulars, aquestes eren les receptes per pagar els bancs, perquè evidentment també ell havia de pagar els bancs.

Tota aquesta amortització fa que el nostre endeutament real no sigui de 900 milions, sinó de 355, perquè als 922 milions els hem de llevar els 567 d'amortitzacions. A diferència del que feia l'anterior Govern, que ells no tenien límit fixat per endeutar-se, que no ens diguin que tenien límit, nosaltres tenim un límit, no va ser fins al final del 2010 quan es van fixar límits pel Consell de Política Fiscal i Financera, ells no tenien límit i això fa que només en un any, per exemple, l'any 2009, es varen endeutar en 1.109 milions d'euros, perquè després culpin el Sr. Matas o els governs anteriors del Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

I a més, aquest control d'endeutament també es fa a les empreses públiques, només l'any 2010 varen autoritzar vostès avals a les empreses públiques per un total de 102 milions d'euros, nosaltres la meitat, 53, que, a més, 40 són per a ABAQUA, que no computa com a dèficit pressupostari perquè els seus ingressos són privats, i els altres 13 són per a amortitzacions de Serveis Ferroviaris de Mallorca.

I a totes aquestes mesures hi hem d'afegir, efectivament, la considerable reducció de partides ampliables que són les que autènticament generen el dèficit pressupostari, per controlar el dèficit i complir amb l'1,3% autoritzat. Hem reduït, ja ho ha dit el Sr. Vicepresident, onze programes on es podia ampliar a càrrec de dèficit pressupostari, hem passat de 19 a 8, nosaltres només mantenim els serveis essencials com a ampliables, però llevam el que era un caixó de sastre sense control, que ens ha dut on ens ha dut, i a més significava que la regla excepcional s'havia transformat en una regla general. Així, d'un dèficit, a l'any 2010, del 2,4 autoritzat, vostès varen acabar en el 4%; i en el 2011, en el primer semestre, tenien un 2,1, quan el màxim de tot l'any era l'1,3. Ara tornam a tenir un 0,9, que tant de bo es consolidàs, encara que serà molt difícil.

Però sobretot el control del dèficit es fa amb mesures de gestió importants i es fa amb mesures de gestió en educació, en què s'aconsegueix reduir el dèficit amb augment en hores lectives; reducció d'ATP; estalvi a la concertada; amb paga d'estiu dels interins; es fa en sanitat, reduint els alts càrrecs de 92 a 58, o en la redimensió de les peonades, o el control precisament dels eventuais, o l'establiment d'una taxa per targeta sanitària, que suposarà un ingrés de 10 milions d'euros i que evita, a part de tenir incorporat l'historial clínic, que és un gran avanç tecnològic, evita el frau, el frau a la sanitat pública, que també es du a terme per distintes persones amb la mateixa targeta sanitària. I controlant la política de subvenció que evidentment és el que intentam reconduir.

En definitiva, sanitat i educació representen el 79% del pressupost destinat a totes les conselleries, 3 de 4 euros de la despesa no financera va destinada a polítiques socials, la qual cosa evidencia que l'esforç de reducció i control del dèficit se centra en la resta d'àrees i s'ha donat prioritat als serveis essencials. La millor política social és generar riquesa, però sobretot deixar-nos de falsos progressismes només de boca que ens deixava sense pagar tota la despesa social, sense doblers per pagar aquesta despesa social, això es diu fals progressisme.

I no vull acabar sense donar una petita pinzellada als ingressos, crec que tan important és pressupostar bé la despesa com pressupostar bé els ingressos; ingressos irrealment generen dèficit, ja ho hem vist, aquí no tenim res inflat, la qual cosa és una garantia d'execució pressupostària. Som prudents i probablement podrem arribar a fer qualche generació de crèdit o així ho esperam; per exemple no s'ha pressupostat res en venda de patrimoni, que probablement es farà, Andalusia va pressupostar l'any 2011 900 milions d'euros i no va vendre res, per tant hem de ser prudents. No s'ha pressupostat inversió estatutària, que el 2011 no ha vengut, però hi tenim dret, de fet hi ha tota una reclamació feta a l'administració de l'Estat per l'actual govern tant del Fons de Competitivitat, dels convenis amb l'Estat, de les inversions estatutàries, de la sentència del conveni de carreteres. En impostos propis s'ha fet una pressupostació molt prudent i en impostos cedits s'han posat els lliuraments a compte del ministeri fetes el mes de juliol, com que no tenim pressupost general de l'Estat, que és un handicap per a la nostra comunitat, no podem saber els lliuraments a compte definitives; com tampoc no podem saber què passarà amb els salaris dels funcionaris, nosaltres hem posat la congelació, però esperam que els pressuposts generals de l'Estat ho acabin de definir.

És cert que amb la finançació autonòmica rebem 450 milions d'euros més, que bàsicament van a pagar deute passat, però n'hem de tornar 700 del Fons de Suficiència i del Fons de Garantia Negatiu, hem de passar de 173 a 700. Amb aquest model de finançament veurem què passa, també a l'any 2001 Balears va ser la comunitat autònoma més beneficiada pel model de finançament i l'evolució després no va ser la mateixa, veurem, per tant, l'evolució del nou model de finançament.

I ja acab, senyores i senyors diputats, som davant un canvi d'etapa i un canvi de model, avui sentim parlar de retalls, de pujar impostos, de dèficit, d'endeutament, paraules que només responen a un intent de justificar el que va suposar l'anterior model, va suposar 4.661 milions d'endeutament el 60% del qual es va generar la passada legislatura; un dèficit desbocat, 1.104 milions d'euros pendents de pagar els proveïdors; pròrroga pressupostària; endeutament sense autorització legal i molta festa. Amb paraules del Sr. Manera, més deute i més dèficit eren aconsellables; nosaltres ens estimam més l'ortodòxia parlamentària de reconèixer la realitat, diagnosticar el malalt i reconèixer que aquest govern amb només cinc mesos ha fet més en matèria econòmica real que no en la ficció que ens ha fet viure l'anterior govern on el seu exconseller ara no vol venir ni tan sols a donar la cara.

Vostè, Sr. Vicepresident, ha aprovat el Pla de sanejament, ha reestructurat alts càrrecs, assessors, que ja es reflecteixen en els pressuposts, ha reestructurat les empreses públiques, ha començat a pagar els proveïdors, ha aconseguit crèdit bancari, ja ha dut uns pressuposts, malgrat tota la dificultat de no tenir pressuposts generals de l'Estat. Rigor, equilibri, sanejament, ortodòxia, són paraules que no sentíem des de feia anys, tot el contrari del que vàrem viure i que ens ha condemnat a no poder pagar, a tenir una càrrega passada molt complicada, a no tenir credibilitat i a posar en perill l'estat del benestar. Aquest canvi de model té un suport electoral molt ampli de la ciutadania que, massivament, dia 22 de maig i ara el 20 de novembre, confien en el nostre projecte de recuperació; confien en nosaltres i no els podem defraudar. Té vostè i aquest pressupost tot el suport del Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Torn de rèplica, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, gràcies, Sr. President. A veure, deuen estar molt poc orgullosos dels pressuposts que presenten avui, perquè només parlen de l'anterior legislatura, ningú no defensa el pressupost que ha fet aquest govern per resoldre els problemes que tenim a l'actualitat. El que passa, Sra. Cabrer, jo no em detindré molt a passar del passat, jo crec que ja n'hem parlat prou, però vostè no té cap credibilitat per dir el que ha dit, em sap molt de greu dir-li, vostè és la que ens va fer un metro inundable, unes autopistes a Eivissa que cada vegada que plou se'ns inunden, vostè és la que va gastar tot el que no teníem i que ens va endeutar per coses que són irracionals, que algun dia convendria que ens explicàs en lloc de fer-nos sermons.

(Remor de veus)

Que em digui a mi que el nostre govern se'n va anar de festa és insultant, no per a nosaltres, per a la ciutadania, tothom sap qui se'n va anar de festa amb doblers públics en aquesta comunitat autònoma i en lloc de fer això haurien de demanar perdó i punt i a part, i punt i a part, i deixin anar, què no veuen que això és ridícul? Què no veuen que amb això només fan mal a la democràcia? Què no veuen que amb això no fan cap bé a les institucions públiques? Què no veuen que la gent veu que el Sr. Matas era president del Partit Popular de les Illes Balears i encara arrossega el nom de les Illes Balears? Què no sap que vostè era consellera d'aquell govern? Idò, per favor, ho deixin anar, ho deixin anar!

Nosaltres vàrem governar la comunitat autònoma a un moment de molta crisi econòmica, cert, ens vàrem endeutar, cert, per fer inversió pública, cert.

(Remor de veus)

Vàrem aconseguir que 40.000 persones tenguessin lloc de feina ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

... lligada a la inversió pública que, si no, serien a l'atur; ho vàrem fer, d'acord. En coses ens hem equivocat, també, també, i ho he dit sempre i no passa absolutament res. Som a un altre moment, hem de prendre altres decisions, d'acord, ara, vostè no té cap credibilitat per dir-nos aquí que vostè és la gran il·luminada de la gestió rigorosa amb els doblers públics, cap credibilitat ni una.

Una altra cosa, el 2010, el govern que hi havia en aquell moment va reduir el pressupost en més d'un 5%, l'única comunitat autònoma, perquè Madrid, València, Múrcia, tots aquests que governaven vostès varen seguir creixent en endeutament, per tant les mesurés, en fi; perquè per moltes vegades de dir una mentida aquesta mentida no es converteix en veritat, els agradi o no els agradi, això va així.

Mirin, a vostès els preocupa el número del dèficit i el número del deute, a mi em preocupen els ciutadans d'aquesta terra, val. Hem aconseguir un dèficit d'un 0,97%, molt bé, enhorabona, els ciutadans de les Illes Balears estan pitjor, això és el que em preocupa a mi, això és el que em preocupa a mi. A vostè li preocupa la relació amb els bancs, amb els mercats financers, tota aquesta història, molt bé, a mi no, a mi em preocupen els ciutadans d'aquesta terra que, sis mesos després del govern que ens havia de dur la panacea de l'ocupació, estam pitjor; tenim 86.000 aturats, ni una paraula ni del vicepresident Econòmic, ni de la portaveu del Partit Popular de com cream ocupació en aquesta terra, és el problema que tenim, Sra. Cabrer, aterrin.

Nosaltres ja no governam, hem perdut les eleccions, també hem perdut les generals, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... no passa res, aterrin, vostès governen, tenen majoria absoluta, posin decisions damunt la taula. Diguin-me com cream ocupació a través del pressupost públic, diguin-m'ho.

Em diuen després, hem de pressupostar perfectament els bons, perquè van a famílies, em pareix molt bé; i els deutes que tenen els proveïdors no van a famílies? I on estan pressupostats els deutes? No hi són.

(Remor de veus)

Vostès, el Sr. Bauzá, que aquí diu que nosaltres hem enganyat tothom dient-los que cobrarien, vostè ha enganyat tothom, Sr. Bauzá, el temps el destaparà, no ens preocupem, nosaltres tenim ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

... molta paciència.

Sí, perdoni, ja sé que no el puc interpel·lar.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Vostè ha de contestar a la Sra. Cabrer.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Perdoni, perdoni, Sr. Bauzá. La Sra. Cabrer respondrà per vostè, esperem, perquè tanmateix vostè quan li deman no respon, per tant, tal vegada és millor que ho faci la Sra. Cabrer.

(Remor de veus)

Les famílies, proveïdors d'aquesta comunitat autònoma ho són, no tenen dret a cobrar de l'administració pública? Idò m'expliqui una cosa ben curiosa, a tots els que deuen del tercer sector, que els han dit que els pagarien en els pressuposts del 2012, en els pressuposts del 2012 no basta ni per al 2012 ni per al deute del 2011, m'expliquin a veure si estan pressupostats o no, a veure si són famílies que han de cobrar o no.

Expliquin-me una altra cosa curiosa, el sector audiovisual, que són empreses que creen un plus econòmic a la nostra illa, tenen un deute vostès acumulat a IB3, no l'han pressupostat per a l'any que ve, els pagaran a aquestes empreses? D'on, on està pressupostat?

Tot el que deuen als autònoms, els ho pagaran? No està pressupostat enlloc, no diguin mentides a la gent. Aquest pressupost que és tan fantàstic i tan realista no és cert, és un pressupost de mentida absoluta des del principi al final. Perquè vostès no tenen pressupostat allò que diuen que faran, tenen prevists uns deutes que jo dubt molt que aconseguixin amb els bancs, cap previsió, perquè el Sr. Aguiló m'ha dit que per reactivar l'economia ell no vol triar les empreses, bé, i que la cultura de la subvenció és molt dolenta; bé, depèn de la

subvenció, depèn, per exemple, seguim amb l'aposta per la subvenció en el món agrícola, aquest govern el puja, és dolent? Per què és bo als pagesos i no és bo als emprenedors? Per què és bo als pagesos i no als cooperativistes? Per què és bo als pagesos i no als autònoms? Ens hauríem d'aclarir, hauríem de fer un discurs una mica raonable, que no el tenen.

Per què el Sr. Company ha tengut més pes dins aquest govern? És per això, és tan simple com això? No ho sé, ens hauríem d'aclarir, perquè de moment coherència no n'hi ha gaire.

Després, vostè em diuen, bé, hi ha un pressupost que aguanta les prestacions socials. No és cert, no tenc temps supòs d'entrar-hi, però hi ha unes retallades molt profundes en educació pública, en política social, on no està pressupostat el que es necessita, i hi ha una reducció molt important també en sanitat pública, que, des que governen vostès, han augmentat les llistes d'espera, perquè tot això dels retalls que anuncia la Sra. Cabrer com a una panacea als ciutadans els crea molts problemes, perquè la llista d'espera ha augmentat, perquè des que governen vostès la sanitat ja no serà gratuïta, perquè haurem de pagar per accedir a la gratuïtat de la sanitat. I vostè ens diu: perquè hi havia molt de frau. M'expliqui quin frau hi havia amb la targeta sanitària, no diguin mentides damunt la targeta sanitària, la targeta sanitària exclusivament és per cobrar, 10 euros, punt, punt; cap servei més, no diguin mentides, diguin volem cobrar i ens inventam una taxa, val, facin, és un copagament de la sanitat pública, no s'inventin una història que no existeix, perquè no hi ha ni una denúncia per frau fiscal.

Acab, -per frau amb la targeta sanitària-, perquè em pareix que és l'important, el president del Govern té una situació complicada, cert; jo crec que en aquest moment de dificultats no es pot governar des de la imposició, des de la manca de diàleg, des de la manca de consens; jo crec que en aquest moment de dificultats més que mai ens hem d'entendre entre Govern i oposició, com a mínim s'han de cercar ponts d'entesa i de diàleg, obligatòriament s'han d'entendre amb agents socials i econòmics, sindicats i associacions empresarials, jo els deman que tinguin una mica de visió de futur. Obligatòriament necessitam prendre mesures adequades per poder reactivar l'economia. I els deman una altra cosa, els ingressos els cerquin i els treballin, duen sis mesos de govern, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab tot d'una amb això, Sr. President. Duen sis mesos de govern, podríem tenir en aquest pressupost 400 milions d'euros més d'inversions estatutàries, no han fet absolutament res per negociar les del 2011, no han fet res, estam a punt d'acabar el termini i estam perdent 400 milions d'euros més, que es diu molt aviat, però que són molts doblers, molt necessaris per a aquesta comunitat autònoma.

Per tant, Sra. Cabrer, ja que vostè té el darrer torn, expliqui'ns per què està orgullosa d'aquest pressupost, no només pels retalls, sinó expliqui'ns per què aquest pressupost és bo per solucionar els problemes que tenim, manteniment de l'estat del benestar i sobretot crear ocupació per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears que són el que a nosaltres ens preocupa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Cabrer, no m'estranya que ens digui que rebutjarà l'esmena, perquè, si no, no podria estar asseguda aquí, això és evident. De totes maneres està bé que tothom vulgui donar lliçons a tothom, però de vegades hauríem de saber d'on venim i on anam, això que només l'esquerra gasta més del que ingressa o aquestes partides pressupostàries d'inversions, aquestes partides, milions gastats en inversions silencioses, de partides 64, vol que li parli d'Urdangarín, que és el darrer que ha sortit? Les inversions silencioses en aquesta terra poden ser més personal a educació o poden ser altres coses que crec que avui no és el moment de tornar a retreure, perquè els ciutadans el que volen és futur, volen futur, i jo n'hi podria fer una llista i m'agradaria dir-los-ho, però crec que en aquests moments és futur.

I el futur d'aquesta terra, des del nostre punt de vista, és manteniment del benestar social i creació d'ocupació, i no hi haurà creació d'ocupació si qualcú no impulsa l'economia. I a vostès els pot parèixer això molt rar, però, ara he deixat el retall dels diaris allà, ...

(Remor de veus)

... -no, m'ho poden fer arribar, i el trobarà, la Sra. Cabrer ho sap que el trobarà-, patronals i sindicats coincideixen: amb aquest pressupost no es crearà ocupació. I no ens digui que l'esquerra diu que els ciutadans s'han equivocat perquè han votat el Partit Popular, perquè no ho hem dit això. Nosaltres el que deim és que els han enganyat, perquè comprenc perfectament que gent que no els conegui, sentint el discurs que fessin els votassin; crec que l'únic que ha trobat feina dels aturats que hi havia abans és un que va anar a fer el cafè a Lluçmajor, però ha dit tantes vegades que la primera preocupació era l'ocupació que els ciutadans s'ho han cregut, *chapeau* per al Sr. Bauzá! Ara hauria de complir, ara hauria de complir i aquest compliment s'hauria de veure en el pressupost, i no hi és, i no només no hi és, sinó que el vicepresident ens diu que no donarà ajudes a les empreses perquè el Govern no pot triar quina empresa vol ajudar. El Govern no té una línia de quines són les polítiques econòmiques bones per a aquesta terra? No sap si li interessa un turisme de qualitat, si li interessa una indústria que continuï amb les línies bones de pell, que en creï polítiques de R+D+I, no ho té això el Govern? No hi pot haver línies d'ajuda a això? El Govern no ho pot dir. Per tant,

ens està dient que no saben com crear ocupació, Sra. Cabrer. Ens estan dient això.

I la primera mesura social avui és la feina, quan una persona té feina i sap que en tindrà molt de temps, si li cobren els 10 euros es queixarà, però els pagarà perquè els pot pagar, però si els cobram a aquest que té feina i a molts i molts que no en tenen, les coses no van bé. Jo crec, Sra. Cabrer, que és hora, ens ho ha dit el Sr. Vicepresident, que ens diguin com fan comptes fer-ho, com fan comptes fer-ho. Si realment volen complir la campanya electoral o si només volen continuar amb la reducció del deute i dèficit i punt, perquè jo crec que vostès sabien en quin punt estaven en aquell moment, no sabien, sabien en el moment de la campanya que la situació era difícil. Per tant, ara toca això, dir-nos com fan comptes fer-ho.

Les inversions estatutàries, serà aquí on crearan inversions? O és que tampoc no creuen amb el Sr. Rajoy, també li ho he demanat al Sr. Vicepresident i no m'ho ha dit. Arribaran inversions estatutàries per poder licitar obra pública?, n'arribaran? Quina línia tenen per respondre a la promesa electoral de crear més ocupació? I si hi ha més feina i hi ha més ocupació, segurament no seran necessaris segons quins serveis socials, però mentrestant també han de garantir els que hi són. M'agradaria, Sra. Cabrer, com que no ens han contestat des del Govern, almanco vostè ens digui qualque cosa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, Sra. Armengol, és cert que vostès varen davallar el pressupost l'any 2010, però sap on varen davallar?, vostès varen davallar el pressupost de sanitat, varen ser vostès els que varen davallar 86 milions d'euros del 2009 al 2010, un 6,90%. I després varen bloquejar partides a sanitat, varen bloquejar partides que amagaven als ciutadans, o 3 milions d'euros més a serveis socials, va davallar un 2,40%. Vostès eren els que posaven 13 euros de descompte de resident, deien que era ampliable, però no l'ampliaven, que ho pagui el Sr. Company, o 1 euro al tren de Sóller, ... Aquesta és la situació en què ens trobam. I amb tot això, vostès encara duplicaven el dèficit per més i ens han deixat 1.104 milions d'euros sense partida pressupostària, sense poder pagar. I vostès quan deien que pressupostaven el pagament a proveïdors, darrera aquestes partides hi havia fum, per no dir els 5 milions d'euros en serveis socials que hem de pagar nosaltres, que ens han deixat vostès sense pagar, 5 milions d'euros! O els 600 milions d'euros de dèficit a la sanitat.

El pes d'educació, sanitat i serveis socials precisament en el nostre pressupost representa molt més que a la seva etapa i sap per què representa molt més? Jo li ho diré, perquè vostès eren compartiments estancats, el Sr. Antich no comandava, el pressupost es repartia en tres parts: Unió Mallorquina, PSM que tenia a la vegada més parts, Els Verds, PSM, Esquerra Unida, i PSOE. Això eren els pressuposts i era igual si a sanitat o serveis socials tenien dèficit. Si a UM li tocava ics per a Turisme i Esports, li tocava ics i gastava ics o molt més, vist el forat que ens han deixat; o a Mobilitat on hem tengut tota la festa ferroviària.

Ara no, Sra. Armengol, ara comanda un i aquest que comanda té un pressupost, i el pressupost que ha marcat és prioritzar sanitat, serveis socials a càrrec precisament de la resta de conselleries. Ara comanda un!

(Aplaudiments)

I vostès saben que les mesures d'estalvi que estam adaptant en aquest pressupost eren urgents i eren necessàries, i ho saben, perquè vostès deien que ho farien, però no ho varen fer i sabem que ho feim amb alts càrrecs, 3,3; en assessors, 1,6; en capítol 1, 1,44; en empreses públiques 170, en capítol 2, 4 milions d'euros; a la partida 64000 d'inversions immaterials, que la Sra. Mascaró vol justificar, nosaltres no la justificam, 30 milions d'euros. En definitiva, quasi 300 milions d'euros d'ajustaments que hem de fer per pagar el deute el passat i intentar fer el mateix amb menys. Intentar fer les fires turístiques i enlloc de 18 milions d'euros pagar 9 milions d'euros, o l'estalvi en lloguers, la reestructuració de l'administració, fer la mateixa administració fent un esforç tot el Govern amb una administració molt més petita. La mateixa presentació dels pressuposts abans costaven 30.000 euros i ara n'han costat 1.000, perquè es tracta de prescindir precisament d'aquestes despeses perquè ara hi ha consciència que s'ha de fer aquest ajustament.

I, Sra. Armengol, què vol que li digui? Vostè m'ha provocat clarament i jo li contestaré. Vostès es posen nerviosos amb el tema de la festa, es posen molt nerviosos, i li dic avui amb total tranquil·litat, que la seva esmena a la totalitat és continuar la festa, perquè jo crec que vostès, no sé si se'n recordaran perquè tenen un poc d'amnèsia, ens donaven lliçons durant tota la legislatura, ens donaven lliçons de bona gestió, d'estalvi, d'austeritat, de mirar per la bona finalitat dels doblers públics, interventors a empreses públiques, control pressupostari, Llei del bon govern, ... Això ens ho deien cada dimarts, el que feien vostès amb els doblers públics, però mentre deien això, feien una altra cosa. Vostès en plena crisi econòmica compraven quadres a dit de familiars i els abandonaven a un magatzem per 100.000 euros...

(Aldarull a la sala)

Remodelaven conselleries a tot luxe!, amb mobles de luxe en plena crisi econòmica. El cogerent dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, a càrrec d'una constructora que no li pagava, després la va deixar ben enfangada, anava amb un tot terreny de luxe a càrrec d'aquesta constructora a ca seva i tornava...

(Aldarull a la sala)

Varen trobar 55.000 euros tirats a un magatzem en davantals, io-ios, gorres, borses plegables; ni més ni manco que 6 unitats de tren-tram per valor de 25 milions d'euros que no es poden utilitzar. Per no parlar dels 200 milions d'euros en obres sense pagar i sense partida pressupostària que es varen adjudicar. O els 11 milions d'euros en estudis que es varen fer a Serveis Ferroviaris de Mallorca. O els 2 milions d'euros per estudiar un tren a Santanyí i altres coses en el Consorci de Transports de Mallorca. O en funcions, vostès donant subvencions sense tenir liquiditat per valor de 3,5 milions d'euros. O gastar tota la partida de publicitat institucional en plena campanya electoral per valor d'1,3 milions d'euros i no pagar els serveis socials.

Mirin, vostès poden parlar el que vulguin del Partit Popular, vostès sempre es remeten al Govern Matas i ens retireuen a nosaltres que parlam... ara el mateix any que vostès han governat el seu govern, vostès poden dir el que vulguin, però vostès ho varen dur tot als jutjats, tot, eh?, absolutament tot. I ara què?, quina diferència hi ha en moltes coses que hem vist aquí d'allò que vostès varen dur als jutjats?, quina diferència hi ha, Sra. Armengol?

(Aldarull i alguns aplaudiments)

Acab. Senyores i senyors diputats, nosaltres tenim un altre model, en altres moments ens podien fer dubtar, jo no dic que no, però ara no. Vostès recuperen el seu discurs del ciment, dels serveis socials, de rics i pobres, però des del nostre punt de vista està caducat, ja no ens fan dubtar. Nosaltres ens podem equivocar, només faltaria!, però nosaltres tenim clar quin és el projecte que necessiten els ciutadans en aquesta situació tan crítica, un projecte urgent en un moment crític. Nosaltres no necessitam falsos progressismes on deien que s'han de pagar els serveis socials, però que realment el deixaven sense pagar. Nosaltres ho deim i ho demostram amb el pressupost, aportant el que podem precisament a aquests serveis essencials.

Aquests pressuposts, per tant, són els més socials de la nostra història i representen a més l'esforç real d'un govern per equilibrar els comptes i per activar l'economia.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, atès que les dues esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei, en procedirem a la votació conjunta.

Passam a votar. Votam.

23 vots a favor, 35 en contra.

En conseqüència, aquestes dues esmenes a la totalitat queden rebutjades.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

A continuació votarem les quantitats globals del pressupost general de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2012. Votarem conjuntament les quantitats globals del pressupost de la comunitat autònoma i les quantitats dels pressuposts de les entitats públiques empresarials, de les societats mercantils públiques, de les fundacions del sector públic de la CAIB, de l'ib-salut, de l'entitat de dret públic Gestió Sanitària de Mallorca, de les fundacions públiques sanitàries dependents de l'ib-salut i de l'Agència Tributària de les Illes Balears.

La quantitat global del pressupost de la CAIB i dels seus organismes autònoms per a l'exercici del 2012, els estats de despeses i ingressos dels quals s'elevan a 3.664.902.322 euros. La quantitat global del pressupost de les entitats públiques empresarials de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2012, els estats de despeses i ingressos del qual s'elevan a 397.212.804 euros. La quantitat global del pressupost de les societats mercantils públiques de la CAIB per al 2012, els estats de despeses i ingressos del qual s'elevan a 77.471.742 euros. La quantitat global dels pressuposts de les fundacions del sector públic de la CAIB per al 2012, els estats de despeses i ingressos dels quals s'elevan a 53.685.036 euros. La quantitat global del pressupost de l'ib-salut per al 2012, els estats de despesa i ingressos del qual s'elevan a 1.187.537.199 euros. La quantitat global dels pressuposts de l'entitat de dret públic Gestió Sanitària de Mallorca (GESMA), dependent de l'ib-salut, per al 2012, els estats de despeses i ingressos dels quals s'elevan a 40.651.763 euros. La quantitat global dels pressuposts de les fundacions públiques sanitàries dependents de l'ib-salut per al 2012, els estats de despesa ingressos dels quals s'elevan a 218.500.547 euros. I la quantitat global del pressupost de l'Agència Tributària de les Illes Balears per al 2012, els estats de despeses i ingressos del qual s'elevan a 10.270.490 euros.

Per tant, senyores i senyors diputats, si els sembla bé, votarem conjuntament les quantitats relacionades.

Passam a votar. Votam.

35 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció.

En conseqüència, queden fixades les quantitats globals dels pressuposts generals de la comunitat autònoma per al 2012.

I no havent-hi més assumptes a tractar, senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
